

ZILVERBEKJES RIJSTVOGELS 2001

VOORWOORD.

In 1974 werd een zeer beknopte standaard zilver- en loodbekjes uitgegeven, in 1982 gevolgd door de standaard rijstvogels.

Begin negentiger jaren ontstaat de behoefte aan een aanpassing van de oude en inmiddels niet meer verkrijgbare standaard zilver- en loodbekjes. Het ontstaan van diverse mutaties brengt de kweek van deze soorten in een versnelling. Afwijkingen in formaat, kleur en tekening vragen om een handleiding inzake de kweek en het keuren.

Dezelfde ontwikkeling, welke wordt waargenomen bij de zilver- en loodbekjes, doet zich ook voor bij de rijstvogels.

Voorjaar 1993 wordt dan besloten een compleet vernieuwde standaard Lonchura's uit te geven. In deze standaard zullen alle Lonchura soorten alsmede de nauw aan de Lonchura's verwante soorten worden opgenomen.

Drie keurmeesters Tropische vogels van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers vormen de werkgroep "Lonchura's". Deze werkgroep heeft na veel onderzoek, bezoeken aan kwekers en het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden de standaard voor de Lonchura's opgesteld.

Voor de soorten als zilverbekje, loodbekje en rijstvogel is het verregaande domesticatie proces reden geweest tot het beschrijven van vederstructuur en vererving.

Het losbladige systeem van deze standaard heeft geleid tot een hoofdstukmatige opzet. Het gevolg van deze opzet is dat ontwikkelingen welke in de komende jaren op gang komen niet hoeven te leiden tot een volledig nieuwe standaard maar per hoofdstuk aangevuld kunnen worden.

De hoofdstukken zijn achtereenvolgens:

- Ekstertjes
- Bronzemannen
- Muskaatvinken
- Nonnen en rietvinken
- Zilver- en loodbekjes incl. parelhalsamadine
- Rijstvogels incl. Timor rijstvogel

Op deze plaats is het goed kwekers en deskundigen in zowel binnen- als buitenland, alsmede de "Werkgroep Lonchura's" te danken voor hun spontane hulp. Het beschikbaar stellen van kweekgegevens, kennis en materiaal voor veeronderzoek heeft in grote mate bijgedragen tot het ontstaan van deze volledig vernieuwde Standaard Lonchura. Van grote waarde was ook de mogelijkheid welke werd geboden door het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie in Leiden. Het onderzoek van Lonchura balgen leverde veel nieuwe gegevens.

Deze nieuwe standaard Lonchura vervangt alle standaardpublicaties van bovengenoemde soorten van eerdere datum.

Bergen op Zoom, januari 1995

De Technische Commissie Tropische Vogels en Parkieten.

(Relevante delen uit het voorwoord van de standaard voor de lonchura's)

VOORWOORD BIJ DE HERZIENING 2001:

Nadat in 1995 de standaard Lonchura, waarin in aparte hoofdstukken de eisen voor de zilver- en loodbekjes, de parelhalsamadines en de rijstvogels waren opgenomen, is uitgebracht heeft de ontwikkeling van zilver- en loodbekjes en de rijstvogels een vlucht genomen. Deze soorten kennen inmiddels een verregaande vorm van domesticatie. Nieuwe mutaties en ontwikkelde mutatiecombinaties vragen een aanpassing in de standaard. Om de standaard hanteerbaar te houden is er voor gekozen om de standaard Lonchura op te splitsen in een standaard Lonchura en een standaard rijstvogels, zilverbekjes- en loodbekjes en parelhalsamadines. De standaard Lonchura behandelt de ekstertjes, bronzemannetjes, nonnen en rietvinken zoals opgenomen in de uitgave van 1995. De standaard rijstvogels, zilver- en loodbekjes behandelt deze vogels alsmede de parelhalsamadine.

Een en ander is tot stand gekomen in nauwe samenwerking kwekers en keurmeesters van deze vogels, alsmede de werkgroep Lonchura's, waarvoor hartelijk dank.

Zoals iedere standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

De eerstvolgende uitbreiding van deze standaard zal niet lang op zich laten wachten, immers er wordt momenteel experimenteel gekweekt met de agaat rijstvogel, het opaal loodbekje en het grijze zilverbekje.

Tenslotte spreekt de het bestuur van de KMV-TP de hoop uit, dat deze herzieningen in de bestaande standaard stimulerend mogen werken op de ontwikkelingen van deze interessante groep vogels.

Bergen op Zoom, augustus 2001.

Het bestuur van de KMV

Tropische vogels en Parkieten van de N.B.v.V.

INHOUDSOPGAVE:

Voorwoord.....	1
Bij de aanvulling Zilver- en Loodbekjes (Euodice).....	4
Bij het hoofdstuk Zilver- en Loodbekjes (Euodice).....	4
De vederstructuur van de Zilver- en Loodbekjes.....	5
De mutaties van de Zilver- en Loodbekjes.....	5
De kleurvererving van de Zilver- en Loodbekjes.....	7
De standaard van de Zilver- en Loodbekjes.....	7
Zilverbekje, wildkleur.....	9
Zilverbekje, donkerbuik.....	10
Zilverbekje, bruin.....	10
Zilverbekje, donkerbuik bruin.....	11
Zilverbekje, pastel.....	12
Zilverbekje, creme-ino.....	12
Loodbekje, wildkleur.....	13
Loodbekje, donkerbuik.....	14
Loodbekje, bruin.....	14
Loodbekje, donkerbuik bruin.....	15
Loodbekje, pastel.....	16
Loodbekje, creme-ino.....	17
Bij het hoofdstuk Parelhalsamadine, (Odontospiza).....	18
De vederstructuur van de Parelhalsamadine.....	18
De mutaties van de Parelhalsamadine.....	18
De kleurvererving van de Parelhalsamadine.....	19
De standaard van de Parelhalsamadine.....	19
Parelhalsamadine, wildkleur.....	20
Parelhalsamadine, roodbruin.....	21
Parelhalsamadine, grijs.....	21
Parelhalsamadine, roodgrijs.....	22
Bij de herziening van het hoofdstuk Rijstvogels (Padda).....	23
Bij het hoofdstuk Rijstvogels, (Padda).....	23
Padda fuscata, Timor Rijstvogel.....	24
De vederstructuur van de Rijstvogels.....	25
De mutaties van de Rijstvogels.....	27
De kleurvererving van de Rijstvogels.....	29
De standaard van de Rijstvogel.....	30
De kopstudie van de Rijstvogel.....	31
Rijstvogel, wildkleur.....	32
Rijstvogel, isabel.....	32
Rijstvogel, pastel wildkleur.....	33
Rijstvogel, pastel isabel.....	34
Rijstvogel, opaal wildkleur.....	35
Rijstvogel, opaal isabel.....	35
Rijstvogel, opaal pastel.....	36
Rijstvogel opaal pastel isabel.....	37
Rijstvogels, wit.....	38

BIJ DE AANVULLING ZILVER- EN LOOBBEKJES.

De ontwikkelingen welke de kweek van zilver- en loodbekjes de laatste 10 jaar heeft ondergaan verantwoordt een herziene uitgave. Deze verandering betreft een aanpassing in kleur en tekening standaard van het loodbekje. Gezien het feit, dat het loodbekje een vogel is, welke veel minder phaeomelanine bezit dan het zilverbekje wil dit zeggen, dat de kleurslagen van het loodbekje, welke in het bezit zijn van de bruin- en / of donkerbuik factor minder warm zijn dan dezelfde kleurslagen bij het zilverbekje.

Daarnaast is bij het loodbekje de opaal mutatie ontstaan en bij het zilverbekje een grijs mutatie. Hoewel het nu nog te vroeg is om te komen tot een kleurstandaard wordt het ontstaan van deze mutaties nu reeds aangeduid.

Bergen op Zoom, zomer 2001.

De Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

BIJ DE ZILVER- EN LOOBBEKJES.

Bij de zilverbekjes, euodice cantans valt het op dat er meerdere rassen bestaan, t.w.:

A: Euodice c. cantans.

B: Euodice c. orientalis.

De eerste helft van deze eeuw werden ook nog herkend.

C: Euodice c. inornata.

D: Euodice c. meridionalis.

E.c.inornata: Is alleen wat bruiner van algemene kleur dan E.c.cantans en komen van het gebied rond de Nijl.

E.c.meridionalis: Is alleen wat grauwer van kleur dan E.c.orientalis en komen van het gebied rond Tanzania en Kenia. Het verschil tussen E.c.cantans en E.c.orientalis is dat E.c.cantans slechts gering herkenbare tekening op de flanken heeft en E.c.orientalis een duidelijke flanktekening. **E.c.cantans:** Is minder bruin als E.c.orientalis terwijl de buikzijde lichter is bij E.c.orientalis. Dit wil zeggen dat elke ondersoort zeker flanktekening heeft, dit is een gegeven waar binnen deze standaard niet aan voorbij zal worden gegaan.

Van het loodbekje, Euodice malabarica, worden geen ondersoorten onderscheiden. Wel heeft het loodbekje een groot verspreidingsgebied. Het loodbekje komt voor in het gebied rond de Golf van Oman en oostwaarts richting Afghanistan, Pakistan, India en Bangladesh. Het gevolg van dit grote verspreidingsgebied is een zeer grote variatiebreedte binnen de soort.

De zilver- en loodbekjes hebben, al dan niet gewild, door veelvuldige kweek zowel negatieve als positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model, kleur en tekening . Alleen al door deze feiten kan gesteld worden dat binnen het keursysteem het zilver- en loodbekje vogels zijn welke in deze standaard , "Lonchura" ,met recht als cultuurvogels mogen worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soorten is als gevolg van de domesticatie ook een aantal kleur mutaties ontstaan. De beschreven standaard van de zilver- en loodbekjes zal dan ook uiteen vallen in diverse paragrafen te weten:

1. **Vederstructuur.**
2. **Mutaties.**
3. **Kleurvererving.**
4. **Standaard van de zilver- en loodbekjes.**
5. **Beschrijving van de kleurslagen.**

Bergen op Zoom,
april 1995,
De Technische Commissie
Tropische vogels en Parkieten.

1. DE VEDERSTRUCTUUR VAN DE ZILVER- EN LOOBBEKJES.

De vederstructuur van het zilver- en loodbekje is niet diepgaand onderzocht. Door een theoretische benadering van de mutaties en de analogie met de andere lonchura soorten is de volgende indeling tot stand gekomen.

De bevedering van de zilver- en loodbekjes zijn in te delen in vier groepen veervelden.

a) De beperkt met phaeomelanine gevulde veervelden.

De buik (van het zilverbekje).

b) De hoofdzakelijk met phaeomelanine gevulde veervelden.

De kop.

De borst.

De flanken.

Het rug- en vleugeldek.

c) De met eu- en phaeomelanine gevulde veervelden.

De staart- en vleugelpennen en de stuit van het zilverbekje.

d) In veervelden aanwezige carotenoïde.

De stuit bevedering van het zilverbekje.

De staartpennen van het loodbekje.

e) Met eumelanine gevulde hoorndelen.

Uitgaande van deze melanine verdeling is het mogelijk om in de volgende paragrafen te komen tot een acceptabele beschrijving van de mutaties en kleurslagen.

2. DE MUTATIES BIJ DE ZILVER- EN LOOBBEKJES.

a.) De bruin mutatie.

In het kwekers jargon is het bruine zilver- en loodbekje bekend als isabel. Voor het schrijven van deze standaard werd hier door een aantal mensen vraagtekens bij gezet. De bruin mutatie is een duidelijke kwalitatief eumelanine reducerende factor. Het aantal staafjes eumelanine blijft gelijk aan de wildvorm, de oxidatie is echter minder van kwaliteit en blijft steken in een bruine kleur.

Wanneer met een microscoop op deze veren gekeken wordt deze stelling bevestigd door de kleur en de plaats van de eumelanine korrels. Ook de verervingwijze, geslachtgebonden en recessief, wijst niet op een isabel maar op een bruin mutatie.

De werkgroep "Lonchura" is dan ook van mening de naam isabel niet langer te gebruiken voor de bruine kleurslag van het zilverbekje, maar overeenkomstig de werking van de mutatie bruin.

De bruin mutatie wordt bij zowel het zilver- als loodbekje in oorsprong gevonden bij de Kraan uit Hazerswoude. Het betreft hier niet een van de ene op de andere soort overgekweekte mutatie maar bij een mutatie welke in beide soorten afzonderlijk is ontstaan.

b.) De donkerbuik mutatie.

In het kwekers jargon is het donkerbuik zilver- en loodbekje bekend als donker bruin. Deze mutatie geeft een melanine opeen hopen te zien in de borst-, buik-, flanken-, aars- en onderstaartdekbevedering. In uiterlijk heeft de donker buik mutatie veel overeenkomsten met de donkerbuik zebra-vink mutatie.

Een proefparing tussen de donkerbuik zebra-vink en donkerbuik zilverbek met als uitkomst "niet" donkerbuik hybride geeft echter aan de donkerbuik mutatie niet aangrijpt op een op dezelfde plaats gelegen factor.

Om analogie in het keursysteem en verwarring met de bruin mutatie te voorkomen is de werkgroep "Lonchura" dan ook van mening de naam donkerbruin niet langer voor deze mutatie te gebruiken. De naam donkerbuik zal betreffende mutatie worden gehanteerd.

Bij de donkerbuik mutatie is er spraken van een melanine opeenhoping in het onderlichaam. Wanneer, door selectie, een optimale werking van de mutatie wordt gekweekt, zal, naast dat men een van nature sterk gepigmenteerde vogel gebruikt, de kleur van de bovenvernoemde veervelden zo diep mogelijk zijn. Deze optimaal werkende mutatieve selectie zal dan ook in de kleurslag omschrijving worden verwoord.

De donkerbuik mutatie is ontstaan in het zilverbekje, proefparingen met het loodbekje, met als doel de mutatie over te kweken, tonen zelfs in de F6 generatie een donker gekleurde stuit. Door de werkgroep

"Lonchura" wordt er dan ook van uitgegaan dat bij het loodbekje deze donkere stuit een mutatie kenmerk is.

Alleen het slankere, meer langgerekte, loodbek type, een rode waas in de staartpennen en een minder diep gekleurde buik zijn een duidelijke herkenning voor de donkerbuik kleurslag bij het loodbekje.

c.) De pastel mutatie.

De pastel mutatie is in 1982, in de omgeving van Arnhem, bij de heer Balk ontstaan en verder door de heer Lenting uit Arnhem vastgelegd en ontwikkeld. Wanneer men een vogel in deze kleurslag bekijkt valt op dat de snavelkleur niet gereduceerd wordt ook de pootkleur blijft onaangetast. Dit doet vermoeden dat de pastel mutatie bij het loodbekje niet dezelfde is die men in theorie bij de prachtvinken als pastel aanmerkt. (Het reduceren van het aantal melanine eenheden in zowel veren als hoordelen.)

Ook het feit dat de veervelden welke een grotere hoeveelheid eumelanine bevatten niet of nauwelijks in kleur reduceren doet vermoeden dat de door ons genoemde pastel mutatie een andere is als wij kennen. Duidelijk is dat de kwantiteit van het phaeomelanine sterker reduceert als die van het eumelanine. Proefparingen met diverse kleurslagen van de Japanse meeuw hebben verder geen uitsluitsel gegeven over de werkelijke werking en naam van de mutatie. Onder de naam pastel zal een kleurslag beschreven worden waarbij met bovenstaande feiten wordt rekening gehouden.

Proefparingen met het zilverbekje om de mutatie over te kweken geven een egalere gekleurd rugvleugeldek. De pastel kleurslag bij het zilverbekje dient dan ook meer egaalheid te tonen als bij het loodbekje.

Zeer sterk opgebleekte pastel loodbekjes laten in de staartpennen en hoeveelheid rode waas zien. Onder de microscoop bestaat deze rode waas uit zuiver rode kleureenheden, welke overeenkomstig de stuitbevedering van het zilverbekje vermoedelijk van carotenoïde samenstelling zijn.

d.) De ino mutatie.

In de twee laatste decennia zijn een aantal als albino, ino en wit aangemerkte zilverbekjes tentoongesteld. Deze exemplaren waren fysiek nogal Japanse meeuwachtig. Enige twijfel is dan ook op zijn plaats.

Inmiddels is in 1993 bij de heer van Hoek uit Mookhoek een creme-ino gekleurde vogel geboren uit een koppel wildkleur zilverbekjes.

De verschijningsvorm van deze vogels komt in enige mate overeen met de ino mutatie welke men kent van de Japanse meeuw. Een restant melanine zorgt ervoor dat de tekening- en kleur onderdelen hoewel zeer beperkt toch zichtbaar blijven.

e.) De opaal mutatie.

De opaal mutatie is begin negentiger jaren ontstaan bij de H.Versteeg uit Driemond. Uit een stam loodbekjes welke ook in het bezit waren van de bruin mutatie werden zeer licht egaal opgebleekte vogels geboren. Bij nadere bestudering blijken de veren kenmerken van de opaal mutatie te tonen.

Gesteld moet worden dat er tot op heden geen veeronderzoek heeft plaats gevonden. Het feit dat het melanine bezit aan de entzijde van de veer (de onderzijde van de veer) groter is dan aan de extalzijde (de bovenzijde van de veer) lijkt de naam opaal te verantwoorden. Daar de kweek met deze mutatie zich, ook nu nog in een zeer experimenteel stadium bevindt maakt dat er nog geen standaard omschrijving van deze mutatie is opgesteld. Wanneer opaal exemplaren ter keuring worden voorgedragen is het goed in te gaan op een egaal zacht gekleurd kleurbeeld. Verder is de ontwikkeling nog volledig open. In de lijn opaal loodbekjes is ook een aantal vogels met donkere stuit aangetroffen. Deze donkere stuit lijkt onafhankelijk van de opaal mutatie te vererven. De oorzaak en de mogelijkheden hiervan zijn tot op heden volkomen onduidelijk.

f.) De grijs mutatie.

Door de Heer G.Möller uit Amsterdam werd in 2000 in een zilverbekje welke in kleur afwijkt in een dierspecialzaak aangetroffen. De vogel blijkt bij nadere bestudering een donkerbuik man te zijn. Bij deze vogel is waarschijnlijk spraken van een volledige phaeomelanine reductie. Door de kweker werd na overleg met diverse andere mensen voorlopig voor de naam grijs gekozen. Op dit moment wordt door een aantal kwekers alles in het werk gesteld om deze mutatie vast te leggen en voor de toekomst veilig te stellen. Wanneer dit lukt is er spraken van een zeer contrastrijke kleurslagen aanwinst voor de zilver- en loodbekjes.

3. KLEUR VERERVING VAN DE ZILVER- en LOOBBEK MUTATIE'S.

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer verwezen naar de het werkje " algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar op het bondsbureau.

Autosomaal recessief verervende mutaties.

- Donkerbuik: tm.
Toename van melanine in het onderlichaam.
- Pastel: p
Kwantitatieve reductie van eu- en phaeomelanine.
- Grijs: g.
Beletten van phaeomelanine.
- Opaal: op.
Kwantitatieve reductie van eu- en phaeomelanine.

Geslachtgebonden recessief verervende mutaties.

- Bruin: xz
Zwakkere oxidatie eumelanine.
- Ino: xino. (Deze vererving staat nog niet 100% vast.)
Reductie van melanine in veren en ogen en hoorndelen.

de volledige formule voor het wildkleur zilver en loodbekje met daarin alle nu bekende factoren ziet er als volgt uit:

Voor de man	xz+ ino+ tm+ p+ g+ op+
	-----
	xz+ ino+ tm+ p+ g+ op+
Voor de pop	xz+ ino+ tm+ p+ g+ op+
	-----
	y tm+ p+ g+ op+

4. FYSIEKE STANDAARD VAN HET ZILVER- EN LOOBBEKJE.

Formaat:

Het ideale zilverbekje moet een forse indruk maken en moet minimaal 11,5 cm lang zijn gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Het ideale loodbekje is een meer slanke vogel en moet minimaal 11 cm lang zijn gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

Het zilverbekje moet een relatief forse indruk maken welke iets krachtig overkomt, d.w.z. dat de zilverbekjes niet de indruk mogen maken slank te zijn . Het loodbekje is een slankere meer langgerekte vogel welke, hoewel iets kleiner als het zilverbekje, door zijn slankere postuur toch een langere indruk geeft. Het loodbekje mag echter niet de indruk geven iel of smal te zijn.

De onderlinge lichaamsverhoudingen van zowel het zilver- als loodbekje dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te vormen zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staartpennen zijn van buiten naar binnen steeds iets langer terwijl de twee middelste staartpennen puntig verlengd zijn waardoor een tapse staartvorm ontstaat.

Houding:

Het zilver- en loodbekje dienen rustig op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven, het doorzakken op de poten is fout. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Voor het zilver- en loodbekje , welke als soort relatief weinig foutbronnen hebben, is een goede conditie een eerste vereiste. Wanneer het zilver- en loodbekje niet in goede conditie verkeren komen deze niet in aanmerking voor een hoge punten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en één naar achter is gericht.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. de onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel-schedel moet vloeiend zijn.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient bij het zilver- en loodbekje strak en aan een gesloten gedragen te worden zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal het zilver- en loodbekje onrustig worden en met name de vederstructuur van de staart beschadigen.

5. KLEUR EN TEKENING.

In de standaard omschrijving wordt per kleurslag en per veerveld de kleur en tekening van het zilver- en loodbekje beschreven . In alle gevallen dient de kleur een goede helderheid en regelmaat te tonen, terwijl de tekening prominent en scherp moet zijn.

Wanneer zilver- en loodbekjes ter keuring worden aangeboden welke nog niet op kleur zijn komt dit tot uitdrukking in vlekkerige en mate kleurvelden op rug- en vleugeldek en bruine vlekken in het tekeningpatroon van de kop.

ZILVERBEKJE WILDKLEUR.

Wetenschappelijke naam:	Euodice cantans domesticus.
Duits:	Silberschnäbelchen.
Engels:	African Silverbill.
Frans:	Bec d'argent.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

De bovenschedel en de nek beige-bruin , deze veren hebben een donker bruine veerkern waardoor een gehamerd uiterlijk ontstaat. Deze hamertekening moet prominent aanwezig zijn. Wangen en keel beigebruin zo warm en egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugeldek:

In de nek gaat de kleur over in het bruin met een grijze waas van het rug- , vleugeldek en de armpennen. De veren van het rug- en vleugeldek hebben iets donkerder bruine uiteinden met lichtere veerzoom terwijl de armpennen donkerder bruine dwarsbanden hebben. Op het rug- , vleugeldek ontstaat hierdoor een minimale doch duidelijk waarneembare schubtekening. Het uiteinde van de drie binnenste armpennen hebben een crèmekleurig punt welke prominent aanwezig dient te zijn. De duimveren , de buitenste kleine , middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo donker mogelijk zwartbruin van kleur. De overgang van zwartbruine vleugelboeg naar het bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zo donker mogelijk zwartbruin.

Staat:

Zo donker mogelijk zwartbruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel zo warm en egaal mogelijk beige-bruin van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht. Buik , anaalstreek en onderstaartdekveren crème. de overgang beigebruine borst naar crème buik is regelmatig en scherp. Op de crème flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken beigebruine dwarstekening aanwezig, welke dezelfde kleur heeft dan de borst. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.

Snavel:

Beigebruin met blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Over de gehele flank dient de kleur van de tekening egaal beige -bruin te zijn. Regelmatig komt het voor dat deze tekening een grijze tint toont in met name ter hoogte van de broek en het bovenste deel van de flanken Dit is een duidelijke tekeningfout en dient al naar gelang de ernst van de fout bestraft te worden. Een twee tekeningfout is het vervagen van de regelmatige flanktekening ter hoogte van de vleugelboeg. Er ontstaat een vlekkerige tekening welke al naar gelang de ernst van de fout bestraft dient te worden. Op de borst komt vlak onder de ondersnavel vaak een schubachtige tekening voor de voorkeur gaat echter uit naar een zo egaal mogelijke borst kleur. De kleurdiepte van de snavel dient overeen te komen met de kleurintensiteit van de kop. Veelvuldig komen roze gekleurde snavels voor, dit is een kleurfout en dient als zodanig bestraft te worden.

Ook dient gelet te worden op erg blauwe- en erg donkere snavels, wat eveneens een kleurfout is en als zodanig ook bestraft dient te worden.

Jonge vogels welke nog niet volledig op kleur zijn tonen vaak weinig tekening in de flank een vlekkerig rugdek en onvoldoende door gekleurde vleugelpennen. Soms treft men vogels aan welke wel een diepe flanktekening tonen maar waarbij de ondergrondkleur van de flank donkerder is als de gewenste crème kleur. Deze vogels zijn vaak split voor de donkerbuik mutatie .Deze ondergrondkleur is niet gewenst en dient als kleurfout bestraft te worden.

ZILVERBEKJE DONKERBUIK.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

De bovenschedel en de nek bruin, deze veren hebben een donker bruine veerkern waardoor een minimaal gehamerd uiterlijk ontstaat. Deze hamertekening moet duidelijk aanwezig zijn. Wangen en keel donker beigebruin zo warm en egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugeldek:

Het rug-, vleugeldek en de armpennen bruin zonder grijze waas. De veren van het rug- en vleugeldek hebben minimaal donkerder bruine uiteinden terwijl de armpennen minimaal donkerder bruine dwarsbanden hebben. Op het rug- en vleugeldek ontstaat hierdoor een zwakke doch duidelijk waarneembare schubtekening. De duimveren, de buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo donker mogelijk zwartbruin van kleur. De overgang van zwartbruine vleugelboeg naar het bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zo donker mogelijk zwartbruin.

Staat:

Zo donker mogelijk zwartbruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal warm donker beigebruin van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren zo donker mogelijk zwartbruin. De overgang warm donker beigebruine borst naar zwartbruine buik is regelmatig en scherp. Flanken donker warm beigebruin zo egaal mogelijk van kleur. De overgang van de flanken naar de zwartbruine buik is regelmatig en scherp.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.

Snavel:

Donker beigebruin, met een blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig, een donkerder kleur is toegestaan.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te houden met feit dat de donkerbuik mutatie een melanine concentratie verhoging in de buik toont welke zo optimaal mogelijk getoond dient te worden. Dit wil zeggen dat de buik zo diep mogelijk zwartbruin van kleur dient te zijn een minder diepe buikkleur of zelf het tonen van een minimale grijze waas is fout.

De overgang van de zwartbruine buik naar de warm donker beige-bruin borst kleur dient strak van overgang te zijn, een geleidelijke overgang is fout.

In de flanken zal de pigmenttoename aan het uiteinde van de veren vaak niet optimaal zijn. Het niet volledig door gekleurd zijn heeft tot gevolg dat het lijkt of de flanken een heel fijne flanktekening tonen. Voor als nog kan hier enige clementie getoond worden de voorkeur gaat echter uit naar een egaal gekleurde flank.

ZILVERBEKJE BRUIN.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel en de nek zacht-bruin, deze veren hebben een lichtere bruine veerkern waardoor een minimaal gehamerd uiterlijk ontstaat. Deze hamertekening moet duidelijk aanwezig zijn. Wangen en keel zacht beigebruin zo warm en egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugeldek:

Het rug-, vleugeldek en de armpennen zacht bruin zo warm en egaal mogelijk van kleur. De uiteinde van de drie binnenste armpennen hebben een crèmekleurig punt welke duidelijk aanwezig dient te zijn. De duimveren, de buitenste kleine, middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo diep mogelijk mat donker bruin van kleur. De overgang van donker bruine vleugelboeg naar het zacht bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zo diep mogelijk donker bruin.

Staat:

Zo diep mogelijk donker bruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal zacht bruin van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht. Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren crème . de overgang zacht bruine borst naar crème buik is regelmatig en scherp. Op de crème flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken zacht bruine dwars tekening aanwezig welke de zelfde kleur heeft als de borst. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Donker bruin ,een lichtere kleur is toegestaan. Rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig

Snavel:

Beige, zonder blauwe waas, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te houden met feit dat door de nog niet veelvuldig voorkomende kweek veel bruine zilverbekjes een erg egaal gekleurd uiterlijke tonen De tekening op de kop , het rug- , vleugeldek en flanken wordt minimaal of zelfs geheel niet getoond. Hoewel nog enige clementie getoond kan worden moet er tijdens de keuring duidelijk op gewezen worden dat ook de bruine kleurslag alle tekening elementen dient te tonen.

Veelvuldig worden bruine zilverbekjes ter keuring aangeboden met te weinig kleur diepte.

Bleke (isabelkleurige) exemplaren dienen bij kleur gestraft te worden

ZILVERBEKJE DONKERBUIK BRUIN.**KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:****Kop keel en nek:**

De bovenschedel, nek wangen en de keel zacht bruin zo warm en egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugeldek:

Het rug-, vleugeldek en de armpennen zacht bruin zo warm en egaal mogelijk van kleur. De duimveren, de buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo diep mogelijk mat donker bruin van kleur. De overgang van donker bruine vleugelboeg naar het zacht bruine rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zo diep mogelijk donker bruin.

Staart:

Zo diep mogelijk donker bruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel zacht bruin, zo egaal en warm mogelijk van kleur, en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren zo diep mogelijk mat donker bruin . De overgang warm zacht bruine borst naar donker bruine buik is regelmatig en scherp. Flanken warm zacht bruin zo egaal mogelijk van kleur . De overgang van de flanken naar de mat donker bruine buik is regelmatig en scherp.

Ogen:

Donker bruin ,een lichtere kleur is toegestaan, rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.

Snavel:

Donker beige , overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Naast de algemene keurtechnische aanwijzingen dient bij het keuren rekening te houden met feit dat door de nog niet veelvuldig voorkomende kweek veel donkerbuik bruine zilverbekjes een erg egaal gekleurd uiterlijk tonen. Tijdens de keuring dient er op gewezen te worden dat de kenmerkende eigenschappen van deze mutatiecombinatie een strak afgetekende mat diep donker bruine buik is overeenkomstig de tekening afbakening van de donkerbuik mutatie. Vogels welke aan deze tekeningseigenschappen voldoen zijn nog niet veel voorkomende kweekproducten, toch gaat hier de voorkeur uitdrukkelijk naar uit.

ZILVERBEKJE PASTEL.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel en de nek donker warm crème. Wangen en keel crème zo egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugeldek:

Het rug-, vleugeldek en de armpennen crème zo warm en egaal mogelijk van kleur. De duimveren, de buitenste kleine, middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen licht bruin van kleur. De overgang van lichtbruine vleugelboeg naar het warm crème rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Lichtbruin met een rode waas.

Staart:

Lichtbruin met aan de basis van de buitenste staartpennen een rode waas.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal crème wit van kleur en loopt door tot op een lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht. Buik, anaalstreek, onderstaartdekveren en flanken wit. De overgang van crème witte borst naar de witte buik is scherp en regelmatig.

Ogen:

Bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Beige grijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De pastel kleurslag is een middels hybride kweek met het pastel loodbekje ingekweekte mutatie. Door enkele kwekers is deze kweek momenteel opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase.

De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat kenmerken van de hybridekweek achterwege blijven. Zijn deze toch aanwezig dan dient hier, al naar gelang de ernst van de fout, voor gestraft te worden.

ZILVERBEKJE CRÈME-INO.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel, en de nek warm crème zo egaal mogelijk van kleur. Wangen en keel crème wit zo egaal mogelijk van kleur.

Rug- en vleugeldek:

Het rug-, vleugeldek en de armpennen warm crème zo egaal mogelijk van kleur. De duimveren, de buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo diep en warm mogelijk crème van kleur. De overgang van donker crème vleugelboeg naar het warm crème rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zo diep en warm mogelijk crème.

Staart:

Zo diep en warm mogelijk crème.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal crème wit van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht. Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren wit. De overgang crème witte borst naar de witte buik is regelmatig en scherp. Op de witte flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken crème dwars tekening aanwezig welke de zelfde kleur heeft als de borst. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Rood, rond het oog is een grijsblauwe rand van washuid aanwezig.

Snavel:

Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De crème-ino kleurslag is een in 1993 voor het eerst opgetreden mutatie, deze kweek verkeert momenteel nog duidelijk in de experimentele fase. De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring is het goed op te letten op een zo egaal mogelijk gekleurd rugdek, een vlekkerig dek zal gestraft dienen te worden.

Zoals bij alle crème-ino is deze kleurslag in het bezit van alle tekening onderdelen, tijdens de keuring dient hier dan ook op gewezen worden. Het tonen van flanktekening is een voorwaarde hoewel voor als nog enige clementie op zijn plaats is.

LOODBKJE WILDKLEUR.

Wetenschappelijke naam: Euodice m. domesticus.

Duits: Malabarfasänchen.

Engels: Indian Silverbill.

Frans: Bec de plomp.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop keel en nek:**

De bovenschedel donker bruin, deze veren hebben een donkerder veermidden waardoor een gehamerde indruk ontstaat. Deze hamertekening moet minimaal doch duidelijk herkenbaar aanwezig zijn. Achterschedel en nek donker bruin zo egaal mogelijk van kleur.

Teugel en wangen wit met een grijze waas. De afscheiding van de donker bruine schedel en de witte grijs bewaasde teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel, boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht. De keel is crème wit.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- vleugeldek en de armpennen donker bruin zo egaal mogelijk van kleur. De duimveren, de buitenste kleine, middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo donker mogelijk zwartbruin van kleur. De overgang van zwartbruine vleugelboeg naar het donker bruine rug-vleugeldek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Wit.

Staat:

Zo donker mogelijk zwartbruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal crème wit zo licht mogelijk van kleur en loopt door tot op een lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht, gaat dan geleidelijk over in de witte buik, anaalstreek en onderstaartdekveren. Op de crème witte flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken bruine dwars tekening aanwezig. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs.

Poten en nagels:

Poten hoornkleurig, nagels grijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De afscheidingslijnen tussen de schedel en teugel richting wangen en vleugelbocht dient zo strak en regelmatig mogelijk te verlopen. Dit is echter een zeer moeilijk haalbaar tekening onderdeel, en enige clementie is dan ook op zijn plaats.

De kleur keel en borst dient crème wit te zijn waarbij de voorkeur gaat naar een zo wit mogelijk kleur.

De veerstructuur van de wangen dient goed gesloten te zijn. Wanneer deze veren niet voldoende sluiten kijkt men in de oorzone door de bevedering heen. Dit is niet gewenst en als fout aan te merken.

Een goed getekende flank is een kenmerk van kwaliteit, veel voorkomende fouten zijn een grijze kleur van de flank ter hoogte van de broek en een vlekkerige vervaging van de flanktekening ter hoogte van de vleugelboeg. Beide fouten dienen al naar gelang de ernst van de fout als tekeningonderdeel bestraft te worden.

LOODBEKJE DONKERBUIK.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop, keel en nek:

De bovenschedel donker bruin, deze veren hebben een donkerder veermidden waardoor een gehamerde indruk ontstaat. Deze hamertekening moet minimaal doch herkenbaar aanwezig zijn. Achterschedel en nek donker bruin zo egaal mogelijk van kleur.

Teugel, wangen en keel donker crème bruin. De afscheiding van de donker bruine schedel en de donker crème bruine teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel, boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- vleugeldek en de armpennen donker bruin zo egaal mogelijk van kleur. De duimveren, de buitenste kleine, middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo donker mogelijk zwartbruin van kleur. De overgang van zwartbruine vleugelboeg naar het donker bruine rug-vleugeldek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zwartbruin.

Staat:

Zo donker mogelijk zwartbruin, met een warme waas.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal donker crème bruin van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren zo donker mogelijk bruin. De overgang warm donker crème bruine borst naar bruine buik is regelmatig en scherp. Flanken donker crème bruin zo egaal mogelijk van kleur. De overgang van de flanken naar de bruine buik is regelmatig en scherp.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs.

Poten en nagels:

poten hoornkleurig, nagels grijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De donkerbuik kleurslag is een middels hybride kweek met het donkerbuik Zilverbekje ingekweekte mutatie. Door enkele kwekers is deze kweek opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase. Het is de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat kenmerken van de hybridenkweek achterwegen blijven, zijn deze toch aanwezig dient hier al naar gelang de ernst van de fout op gestraft te worden.

Het feit dat de veerstructuur van het loodbekje, in tegenstelling tot het zilverbekje, is gebaseerd op een groot deel eumelanine maakt dat de totaalkleur koud van tint is. Een warmere bruine kleur zoals men kent van het zilverbekje hoort (nog) niet tot de mogelijkheden.

Hoewel de voorkeur uitgaat naar een zo donker mogelijke bruine buik zal de zwartbruine kleur diepte van de buik van het zilverbekje niet haalbaar zijn.

LOODBEKJE BRUIN.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel donker zacht koud bruin, deze veren hebben een minimaal donkerder veermidden waardoor een zwakke gehamerde indruk ontstaat. Deze hamertekening moet minimaal doch herkenbaar aanwezig zijn. Achterschedel en nek zacht bruin zo egaal mogelijk van kleur.

Teugel en wangen wit met een crème waas. De afscheiding van de zacht bruine schedel en de witte crème bewaasde teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel, boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht. De keel is crème wit.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- vleugeldek en de armpennen zacht koud bruin zo en egaal mogelijk van kleur. De duimveren, de buitenste kleine, middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo diep mogelijk donker bruin van kleur. De overgang van donker bruine vleugelboeg naar het zacht koud bruine rug- vleugeldek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Wit.

Staart:

Zo diep mogelijk donker bruin .

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal crème wit van kleur en loopt door tot op een lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht, gaat dan geleidelijk over in de witte buik, anaalstreek en onderstaartdekveren. Op de crème witte flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken beige dwars tekening aanwezig. De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Beige bruin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker beige bruin.

Poten en nagels:

Poten hoornkleurig, nagels beige.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De bruine kleurslag is een middels hybride kweek met het bruine Zilverbekje in gekweekte mutatie. Door enkele kwekers is deze kweek momenteel opgezet en verkeert nog in een relatief experimentele fase. Het is de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat kenmerken van de hybridenkweek achterwegen blijven, zijn deze toch aanwezig dient hier al naar gelang de ernst van de fout op gestraft te worden.

Het feit dat de veerstructuur van het loodbekje, in tegenstelling tot het zilverbekje, is gebaseerd op een groot deel eumelanine maakt dat de totaalkleur koud van tint is. Een warmere bruine kleur zoals men kent van het zilverbekje hoort (nog) niet tot de mogelijkheden.

Op de flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken beige dwars tekening aanwezig welke begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers. Deze flanktekening dient duidelijk en prominent aanwezig te zijn waarbij in de experimentele fase noch clementie betracht kan worden wel dient op het missen van deze tekening tijdens de keuring nadrukkelijk gewezen te worden.

LOOBBEKJE DONKERBUIK BRUIN.**KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:****Kop keel en nek:**

De bovenschedel zacht bruin, zo egaal mogelijk van kleur Teugel, wangen en keel warm crème bruin. De afscheiding van de zacht bruine schedel en de crème bruine teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel , boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- vleugeldek en de armpennen zacht bruin zo egaal mogelijk van kleur. De duimveren, de buitenste kleine, middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo diep mogelijk donker bruin van kleur. De overgang van donker bruine vleugelboeg naar het zacht bruine rug- vleugeldek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Mat bruin.

Staart:

Zo diep mogelijk donker bruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal crème bruin van kleur en loopt door tot op een regelmatig gebogen lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Buik, anaalstreek en onderstaartdekveren zo diep mogelijk donker bruin. De overgang van de warm crème bruine borst naar donker bruine buik is regelmatig en scherp. Flanken crème bruin zo egaal mogelijk van kleur. De overgang van de flanken naar de donker bruine buik is regelmatig en scherp.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Beige bruin, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker beige bruin.

Poten en nagels:

Poten hoornkleurig, nagels beige.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De donkerbruik bruine kleurslag is een middels hybride kweek met het donkerbruik bruine Zilverbekje in gekweekte mutatiecombinatie. Door enkele kwekers is deze kweek momenteel opgezet en verkeert nog duidelijk in de experimentele fase.

De omschrijving is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat kenmerken van de hybridenkweek achterwegen blijven, zijn deze toch aanwezig dient hier al naar gelang de ernst van de fout op gestraft te worden.

Het feit dat de veerstructuur van het loodbekje, in tegenstelling tot het zilverbekje, is gebaseerd op een groot deel eumelanine maakt dat de totaalkleur koud van tint is. Een warmere bruine kleur zoals men kent van het zilverbekje hoort (nog) niet tot de mogelijkheden.

Hoewel de voorkeur uitgaat naar een zo donker mogelijke bruine buik zal de zwartbruine kleur diepte van de buik van het donkerbruik bruine zilverbekje niet haalbaar zijn.

LOOBBEKJE PASTEL.**KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:****Kop keel en nek:**

De bovenschedel grauw bruin, deze veren hebben een donkerder veermidden waardoor een gehamerde indruk ontstaat. Deze hamertekening moet minimaal doch herkenbaar aanwezig zijn. Achterschedel en nek licht beige zo egaal mogelijk van kleur.

Teugel, wangen en keel wit. De afscheiding van de grauw bruine schedel en de witte teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel, boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht.

Rug- en vleugeldek:

Het rug- vleugeldek en de armpennen licht beige zo egaal mogelijk van kleur. De duimveren, de buitenste kleine, middelste en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen lichtbruin van kleur. De overgang van zwartbruine vleugelboeg naar het donker bruine rug- vleugeldek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Wit.

Staart:

Lichtbruin met aan de basis een rode waas.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is gelijk aan de keel egaal wit van kleur en loopt door tot op een lijn van vleugelbocht tot vleugelbocht, gaat dan geleidelijk over in de witte buik, anaalstreek, onderstaartdekveren en flanken.

Ogen:

Donker bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Loodgrijs, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel. Op de snijranden en aan de punt donker grijs.

Poten en nagels:

Poten hoornkleurig, nagels grijs.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Het grootste probleem bij het pastel loodbekje is de kleurregelmaat van het rug- en vleugeldek. De pastelfactor blijkt in dit veerveld zeer variabel en per veer verschillende te werken.

De vogels met de grootste kleuregaliteit in het rug- vleugeldek verdienen in alle gevallen de voorkeur.

Daar de kweek van de pastel kleurslag bij het loodbekje nog altijd min of meer in een experimentele fase verkeert, is op dit moment niet duidelijk of het tonen van een flanktekening mogelijk is. Het is goed om het niet tonen van flanktekening als normaal te ervaren. Wanneer pastel loodbekjes worden aangetroffen met flanktekening is het op z'n plaats de Technische Commissie hiervan in kennis te stellen.

LOODBEKJE CRÈME-INO.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De bovenschedel warm crème zo egaal mogelijk van kleur. Achterschedel en nek crème wit zo egaal mogelijk van kleur.

Teugel , wangen en keel wit De afscheiding van de crème witte schedel en de witte teugel en wangen loopt middels een lijn aan de bovenzijde van de teugel , boven langs de ogen en buigt achter de ogen af richting wangen en vleugelbocht.

Rug- en vleugeldek:

Het rug-, vleugeldek en de armpennen warm crème zo egaal mogelijk van kleur. De duimveren , de buitenste kleine-, middelste- en grote vleugeldekveren en de buitenste handpennen zijn zo diep en warm mogelijk donker crème van kleur. De overgang van donker crème vleugelboeg naar het warm crème rugdek dient regelmatig en strak te verlopen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Wit.

Staart:

Zo diep en warm mogelijk donker crème .

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst, buik, anaalstreek en onderstaartdekveren zijn gelijk aan de keel egaal wit van kleur .Op de witte flanken is een scherpe, regelmatige en ononderbroken crème dwars tekening aanwezig . De flank begint aan de vleugelbocht en loopt door tot aan de broek. De overgang van de flank naar de buik en borst is scherp zonder uitlopers.

Ogen:

Rood, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Hoornkleurig, overeenkomstig de kleurdiepte van de bovenschedel.

Poten en nagels:

Hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De crème-ino kleurslag is een in 1993 voor het eerst opgetreden mutatie bij het zilverbekje. Deze kweek verkeert momenteel nog duidelijk in de experimentele fase. De omschrijving van het crème-ino loodbekje is gedaan vanuit een theoretische achtergrond en kan mogelijk nog bijgesteld moeten worden. Het is echter de bedoeling de kwekers een handreiking te doen binnen de aanwezige mogelijkheden. Tijdens de keuring is het goed op te letten op een zo egaal mogelijk gekleurd rugdek, een vlekkerig dek zal gestraft dienen te worden

Zoals bij alle crème-ino's is deze kleurslag in het bezit van alle tekening onderdelen. Tijdens de keuring dient hier dan ook op gewezen worden. Het tonen van flanktekening is een voorwaarde hoewel voor als nog enige clementie op zijn plaats is.

Tijdens de keuring dient er op gelet te worden dat, omdat er sprake zal zijn van hybride kweek , kenmerken van deze hybridekweek achterwege blijven , zijn deze toch aanwezig dient hier al naar gelang de ernst van de fout voor gestraft te worden.

BIJ HET HOOFDSTUK PARELHALSAMADINE.

Binnen het genus *Odontospiza* komt slechts één vertegenwoordiger voor, de *Odontospiza caniceps*, de parelhalsamadine. Het verspreidingsgebied in Afrika is dermate groot dat er in het verleden door diverse ornithologen pogingen zijn gedaan om deze soort onder te verdelen in meerdere ondersoorten. Tegenwoordig wordt het verschil van de verschillende populaties gezien als variatie breedte binnen de soort. Deze variatie breedte is het beste waar te nemen in de kleur van de bruine borst welke dan eens wat dieper en warmer is en vervolgens wat fletser en kouder.

Vaak wordt ook de verwantschap met het zilver- en loodbekje genoemd. Hoewel nauw verwant blijken als gevolg van het ontbreken van F2 en verdere hybride generaties tussen het zilver- of loodbekje en de parelhalsamadine de drie soorten toch aanmerkelijke sexindex verschillen te bezitten. Met dit verschil in sexindex is ook de plaatsing in twee verschillende genussen als juist te noemen.

Veelvuldig wordt bij de parelhalsamadine gesproken van geslachtsdimorfisme. Dit uiterlijk verschil in geslachtskenmerken is beperkt. In het algemeen is de witte stiptekening bij de man wat prominenter dan bij de pop. De kleur van de borst is bij vogels, afkomstig van de zelfde populatie bij de man minimaal dieper dan die van de pop. Een waarschuwing is hier op zijn plaats: Doordat de verschillende populaties in kleurdiepte van de borst variëren kan een vergissing snel gemaakt zijn. Een man afkomstig uit een flets gekleurde populatie zal een lichtere borst tonen dan een pop uit een diep gekleurde populatie.

In het hoofdstuk parelhalsamadine wordt een 5-tal soorten in standaardvorm beschreven. Naast de variatiebreedte binnen de soort is als gevolg van domesticatie ook een tweetal kleur-mutaties ontstaan. De paragrafen vallen als volgt uiteen.

1. Vederstructuur.
2. Mutaties.
3. Kleurvererving.
4. Standaard van de parelhalsamadine.
5. Beschrijving van de kleurslagen.

1. DE VEDERSTRUCTUUR VAN DE PARELHALSAMADINE.

De vederstructuur van de parelhalsamadine is niet diepgaand onderzocht. Toen echter in 1988 een aantal kleurafwijkende vogels werden geboren bleek dit diepgaande onderzoek niet direct noodzakelijk. De bevedering van de parelhalsamadine is in te delen in twee groepen veervelden.

a) De hoofdzakelijk met eumelanine gevulde veervelden.

- Het vleugeldek.
- De kop.
- De teugel.
- En de staart- en vleugelpennen.

b) De hoofdzakelijk met phaeomelanine gevulde veervelden.

- De borst.
- De buik.
- En het rugdek.

Uitgaande van deze melanine verdeling is het mogelijk om in de volgende paragrafen te komen tot een acceptabele beschrijving van de mutaties en kleurslagen.

2. DE MUTATIES VAN DE PARELHALSAMADINE.

De in 1988 geboren vogels bleken bij nakweek een zeer weinig voorkomende mutatieve afwijking te tonen. In één vogel bleken bij nakweek twee mutaties te zijn samen gesmolten. De roodbruin mutatie en de grijs mutatie. De roodgrijze kleurslag, welke de lichtste vogels toonden, was dan ook de combinatie van roodbruin en grijs.

a) De roodbruin mutatie.

De invloed van de roodbruin mutatie op de wildvorm parelhalsamadine is het belemmeren van het afzetten van zwarte eumelanine staafjes in de bevedering en hoorndelen. De roodbruine parelhalsamadine toont een beige-gele kopkleur en donkerbruine teugel, vleugel- en staartpennen. De hoorndelen zijn hoorn- en vleeskleurig. Door selectieve kweek zal de hoeveelheid phaeomelanine in de bevedering verder kunnen worden uitgebreid, dit zal een warme kleur aan de roodbruine parelhalsamadine geven.

b) De grijs mutatie.

De invloed van de grijs mutatie op de wildvorm parelhalsamadine is het belemmeren van het afzetten van roodbruine phaeomelanine korrels in de bevedering. De grijze parelhalsamadine toont een grijze kopkleur en een donkergrijze teugel en vleugel- en staartpennen. Het rug- en vleugeldek, de borst en de buik zijn zeer licht zilvergrijs.

c) De mutatie combinatie roodgrijs.

Door de roodbruin- en de grijs mutatie in een vogel samen te brengen ontstaat de kleurslag roodgrijs. Bij deze kleurslag ontstaat het belemmeren van afzetten van zowel eu- als phaeomelanine in de bevedering en hoorndelen. Net als bij de Japanse meeuw kan zich nu vermoedelijk een derde melaninevorm meer prominent manifesteren. Het gevolg is een parelhalsamadine met creme-witte-, creme- en creme-beige tinten.

3. DE KLEURVERERVING VAN DE PARELHALSAMADINE.

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer verwezen naar de standaard "algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar bij het bondsbureau.

Het verervingspatroon van betreffende mutaties kan met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid gesteld worden.

Autosomaal recessief verervende mutaties.

Roodbruin : r = Totale vermindering oxydatie van zwarte eumelanine.

Grijs: g = Totale vermindering van phaeomelanine oxydatie.

De volledige formule voor een wildkleur parelhalsamadine met daarin alle nu bekende factoren ziet er als volgt uit:

Voor de man	$x r^+ g^+$ --- --- $x r^+ g^+$
Voor de pop	$x r^+ g^+$ --- --- $y r^+ g^+$

4. FYSIEKE STANDAARD VAN DE PARELHALSAMADINE.

Formaat:

De parelhalsamadine is ondanks zijn geringe formaat geen iel ogende vogel en dient minimaal het formaat van 12 cm te hebben. Het formaat en model van de vogels mogen niet storend op elkaar inwerken.

Model:

De parelhalsamadine moet een forse indruk maken welke iets krachtig overkomt, d.w.z. dat de parelhalsamadine niet de indruk mag maken slank te zijn. De onderlinge lichaamsverhoudingen dienen harmonisch te werken. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de keel tot aan de inzet van de poten, regelmatig gebogen zijn. De rug moet vanaf de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Een puntige borst of uitgezakt achterlichaam worden als storend ervaren. De kop dient ronde lijnen te vormen zonder echt duidelijk afgeplat te zijn. De staart is afgerond waarbij de middelste pennen wat langer zijn.

Houding:

De parelhalsamadine dient fier op stok te zitten waarbij het lichaam los blijft van de stok. Het doorzakken van de poten is fout. De vleugels moeten strak langs het lichaam gedragen worden, waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie en een onbeschadigd verenpak is een eerste vereiste.

Snavel:

De snavel moet kegelvormig zijn, zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel dienen natuurlijk te sluiten. De lijn snavel-schedel moet vloeiend zijn.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de zitstok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan er 3 naar voren en 1 naar achteren is gericht.

5. BESCHRIJVING VAN DE KLEURSLAGEN.

PARELHALSAMADINE WILDKLEUR.

Wetenschappelijke naam:	Odontospiza caniceps
Duits:	Perlhalsamadine
Engels:	Grey-headed silverbill
Frans:	Spermete a tête grise

FYSIEKE EIGENSCHAPPEN:**Formaat:**

12 cm

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:**Kop keel en nek:**

De gehele kop is helder grijs van kleur. Op deze grijze kop komt een aantal tekeningsvelden voor. Vanaf de snavelinplant zijn de veren van voorhoofd en bovenschedel voorzien van een smalle zwarte zoom, waardoor een geschubd effect ontstaat. Deze schubtekening wordt boven op de kop minder en is in de nek geheel verdwenen. Hierdoor is de nek egaal grijs van kleur. De teugel is egaal en duidelijk donkerder grijs. Vanaf de ondersnavelbasis zijn de gehele keel en wangen, tot aan de oren bezet met witte stippen. De veren welke bezet zijn met witte stippen zijn donkerder grijs van basiskleur dan de rest van de kop. Ter hoogte van de oorstreek en op de keel gaat deze stiptekening vrij abrupt over in de egaal grijze kop- en keelkleur.

Rug en vleugeldek:

De mantel en de rug zijn warm bruin van kleur met een roze gloed. Het vleugeldek is wat donkerder bruin en minder warm van kleur. De vleugelpennen zijn zwartbruin van kleur. De overgang van de zwartbruine pennen naar het lichter warmbruine rugdek is regelmatig en geleidelijk.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Stuit licht crème, geleidelijk overgaand in de witte bovenstaartdekveren.

Staat:

Afgerond en geheel zwart van kleur.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst is vanaf de grijze keel diep warmbruin van kleur met een roze gloed. Op de buik wordt deze kleur geleidelijk lichter en gaat ter hoogte van de aars over in het crème onderstaartdek.

Ogen:

Zwartbruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Bovensnavel donkergrijs. Ondersnavel lichter en meer blauwgrijs.

Poten en nagels:

Poten donkergrijs, nagels zwart.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Gelet moet worden op een strakke afscheiding van de grijze keel met de warmbruine borst. In de nek is de afscheiding van de kop met de rug minder scherp. De stiptekening op de wangen en de keel moet zo scherp en regelmatig mogelijk zijn. De borstkleur moet zo regelmatig en ver mogelijk doorlopen naar de pootinplant. Bij veel vogels wordt deze kleur al aan de onderzijde van de borst lichter. Ook moet de borst zo egaal mogelijk van kleur zijn, zonder lichtere zoompjes aan de borstveren. Hoewel er nauwelijks sprake is van uiterlijke geslachtskenmerken zal in het algemeen bij de man de borst wat dieper van kleur zijn dan bij de pop. De tekening rond de kop is bij de man in het algemeen wat prominenter.

PARELHALSAMADINE ROODBRUIN.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De gehele kop is beige met een gelige waas. Op deze beige kop komt een aantal tekeningsvelden voor. Vanaf de snavelinplant zijn de veren van voorhoofd en bovenschedel voorzien van een smalle bruine zoom, waardoor een geschubd effect ontstaat. Deze schubtekening wordt boven op de kop minder en is in de nek geheel verdwenen. Hierdoor is de nek egaal beige van kleur. De teugel is egaal en duidelijk donkerder bruin. Vanaf de ondersnavelbasis zijn de gehele keel en wangen, tot aan de oren bezet met witte stippen. De veren welke bezet zijn met witte stippen hebben een meer bruine basiskleur. Ter hoogte van de oorstreek en op de keel gaat deze stiptekening vrij abrupt over in de egaal beige kop en keelkleur.

Rug en vleugeldek:

De mantel en de rug zijn roodbruin van kleur. Het vleugeldek is eveneens roodbruin maar iets minder warm van kleur. De vleugelpennen zijn donkerbruin van kleur. De overgang van de donkerbruine pennen naar het lichtere roodbruine rugdek is regelmatig en geleidelijk.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Stuit crème, geleidelijk overgaand in de wat lichtere bovenstaartdekveren.

Staat:

Afgerond en geheel donkerbruin van kleur.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst is vanaf de beige keel diep roodbruin van kleur. Op de buik wordt deze kleur geleidelijk lichter en gaat ter hoogte van de aars over in het crème onderstaartdek.

Ogen:

Donkerbruin een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Bovensnavel donker hoornkleurig. Ondersnavel lichter.

Poten en nagels:

Poten vleeskleurig, nagels donker hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Wat tekeningpatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur.

Wegens nog te weinig ervaring geen kleurspecifieke keurtechnische aanwijzingen.

PARELHALSAMADINE GRIJS.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De gehele kop is helder grijs van kleur. Op deze grijze kop komt een aantal tekeningsvelden voor. Vanaf de snavelinplant zijn de veren van voorhoofd en bovenschedel voorzien van een smalle zwarte zoom, waardoor een geschubd effect ontstaat. Deze schubtekening wordt boven op de kop minder en is in de nek geheel verdwenen. Hierdoor is de nek egaal grijs van kleur. De teugel is egaal en duidelijk donkerder grijs. Vanaf de ondersnavelbasis zijn de gehele keel en wangen, tot aan de oren bezet met witte stippen. De veren welke bezet zijn met witte stippen zijn donkerder grijs van basiskleur dan de rest van de kop. Ter hoogte van de oorstreek en op de keel gaat deze stiptekening vrij abrupt over in de egaal grijze kop en keelkleur.

Rug en vleugeldek:

De mantel en de rug zijn zeer licht zilvergrijs van kleur. Het vleugeldek is wat donkerder zilvergrijs van kleur. De vleugelpennen zijn donkergrijs van kleur. De overgang van de donkergrijze pennen naar het lichtere zilver-grijze rugdek is regelmatig en geleidelijk.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Geheel wit van kleur

Staat:

Afgerond en geheel zwart van kleur.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst is vanaf de grijze keel zeer licht zilvergrijs en gaat op de buik over in de witte aars en het witte onderstaartdek.

Ogen:

Zwartbruin een lichtere kleur is toegestaan..

Snavel:

Bovensnavel donkergrijs. Ondersnavel lichter en meer blauwgrijs.

Poten en nagels:

Poten donkergrijs, nagels zwart

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Wat tekeningpatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur.

Wegens nog te weinig ervaring geen kleurspecifieke Keurtechnische aanwijzingen.

PARELHALSAMADINE ROODGRIJS.**KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:****Kop keel en nek:**

De gehele kop is grauw crème. Op deze crème kop komt een aantal tekeningsvelden voor. Vanaf de snavelinplant zijn de veren van voorhoofd en bovenschedel voorzien van een nauwelijks waarneembare smalle donkerder zoom, waardoor vaag een geschubd effect ontstaat. Deze schubtekening wordt boven op de kop minder en is in de nek geheel verdwenen. Hierdoor is de nek egaal creme van kleur. De teugel is egaal en duidelijk donkerder grauw beige. Vanaf de ondersnavelbasis zijn de gehele keel en wangen, tot aan de oren bezet met witte stippen. De veren welke bezet zijn met witte stippen hebben een meer beige basiskleur. Ter hoogte van de oorstreek en op de keel gaat deze stiptekening vrij abrupt over in de egaal creme kop en keelkleur.

Rug en vleugeldek:

De mantel en de rug zijn creme-wit van kleur. Het vleugeldek is eveneens creme-wit. De vleugelpennen zijn donkerder en meer beige van kleur. De overgang van de beige pennen naar het wittere rugdek is regelmatig en geleidelijk.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Geheel wit van kleur.

Staat:

Afgerond en geheel grauw-beige van kleur.

Borst, buik en onderstaartdek:

De borst is vanaf de grauw-creme keel creme-wit van kleur. Op de buik wordt deze kleur geleidelijk lichter en gaat ter hoogte van de aars over in het witte onderstaartdek.

Ogen:

Bruin, een lichtere kleur is toegestaan.

Snavel:

Bovensnavel hoornkleurig. Ondersnavel iets lichter.

Poten en nagels:

Vleeskleurig

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Wat tekeningpatroon en kleuregaliteit betreft: zie wildkleur.

Wegens nog te weinig ervaring geen kleurspecifieke Keurtechnische aanwijzingen.

BIJ DE AANVULLING RIJSTVOGELS, (PADDA) .

De ontwikkelingen welke de kweek van rijstvogels de laatste 10 jaar heeft ondergaan verantwoordt een volledig herziene uitgave. Deze verandering betreft onder meer de naam welke in de standaard voor de verschillende mutaties gebruikt wordt. In plaats van pastel (de Vos) zal de naam opaal gebruikt worden. Voor de mutatie pastel (Verbakel) zal de naam pastel worden gebruikt en wordt van deze mutatie nu ook een kleur- en tekening-beschrijving opgenomen

Van een aantal mutatiecombinaties wordt in deze aanvulling een kleur- en tekeningbeschrijving opgenomen. Gekozen is voor duidelijk herkenbare kleurslagen. De mutatie combinatie pastel isabel wordt gezien als een licht beige ogende kleurslag. De mutatie combinatie opaal isabel wordt gezien als een crème ogende kleurslag welke is overgoten door een licht zilverkleurige waas. De mutatie combinatie pastel opaal wordt gezien als een zacht licht zilver-grijs ogende kleurslag. De mutatie combinatie pastel opaal isabel is ook in deze standaard opgenomen hoewel men zich er bewust van moet zijn dat deze kleurslag zich nog in een zeer experimenteel stadium bevindt. Tenslotte is aan deze aanvulling een overzicht toegevoegd wat de vergelijking van de verschillende kleurslagen zal vergemakkelijken.

Bergen op Zoom, zomer 2001.

De Keurmeestervereniging tropische vogels en parkieten.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

BIJ HET HOOFDSTUK RIJSTVOGELS, (PADDA) .

Het genus Padda wordt algemeen gezien als nauw verwant aan het genus Lonchura, wel zou al vrij vroeg in de ontwikkeling het genus Padda zich van de Lonchura's hebben afgescheiden om dan zelfstandig te ontwikkelen in 2 soorten. Argumenten die hiervoor spreken zijn onder meer: het formaat, het missen van de verlengde middelste staartpenne en de verhemelte tekening van de jongen rijstvogels is eenvoudiger van patroon dan die bij de Lonchura's.

In het voor U liggende hoofdstuk worden de 2 soorten die het genus Padda vormen, welke wij kennen als de Timor rijstvogels respectievelijk rijstvogels, in standaardvorm omschreven.

A: De Timor Rijstvogel, Padda fuscata.

B: De rijstvogels, Padda oryzivora.

De rijstvogels welke als een van de eerste prachtvinken soorten in de begin jaren van de 18de eeuw werden ingevoerd zijn inmiddels verregaand gedomesticeerd. De rijstvogel heeft ,al dan niet gewild ,door veelvuldige kweek zowel negatieve als positieve kweekselectie ondergaan. Het gevolg is afwijkingen in formaat, model kleur en tekening. Alleen al door deze feiten kan gesteld worden dat binnen het keursysteem de rijstvogel , Padda oryzivora, samen met het zilver- en loodbekje de vogels zijn welke in deze standaard, "groot Lonchura" ,met recht als cultuurvogel mogen worden aangemerkt. Naast de variatiebreedte binnen de soort is als gevolg van de domesticatie ook een aantal kleur mutaties ontstaan. De beschreven standaard van de rijstvogel zal dan ook uiteenvallen in diverse paragrafen te weten:

1. Veerstructuur.
2. Mutaties.
3. Kleurvererving.
4. Standaard van de rijstvogel.
5. Beschrijving van de kleurslagen.

Juli 1994.

A. DE TIMOR RIJSTVOGEL.

Wetenschappelijke Naam: Padda fuscata.
Duits: Timor Reisfink.
Engels: Timor Java Sparrow.
Frans: Padda du Timor.

FYSIEK:

Formaat: 13,5 cm.

KLEUR EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

De teugel en schedel is vanaf de bovensnavel zwart en loopt door tot in de nek. Onder het oog loopt vanaf de zwarte teugel een fijne zwarte streep welke achter het oog aansluit op de bovenschedel. Vanaf de ondersnavel is de keel zwart. De wang is wit. De wang wordt begrensd door de zijkant van de ondersnavel, onder langs de teugel en langs de zwarte oogstreep om dan langs de bovenschedel door te lopen tot in de nek om vanaf dit punt een lijn te vormen richting zijde van de keel.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafschieding in de nek is het rug en vleugeldek donkerbruin. Arm en handpennen zwartbruin.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zwart.

Staat:

Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Vanaf de zwarte keel is de borst donkerbruin. De overgang van zwarte keel naar donkerbruine borst heeft een geleidelijk en regelmatig verloop. De buik, flanken, aars, broekbevedering en onderstaartdekveren zijn crèmebeige. De kleurafschieding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht.

Ogen:

Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan, de ooglidrand is grijs

Snavel:

Zilvergrijs.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

In goede conditie is de Timor Rijstvogel in het bezit van zeer weinig foutbronnen. Het is van belang streng te letten op kleurregelmaat en de kleur afschieding tussen de diverse tekening velden. Ondanks het geringe formaat, met name in vergelijking met de rijstvogel, mag de Timor rijstvogel niet de indruk maken iel te zijn.

B. DE RIJSTVOGEL, PADDA ORYZIVORA.

Wetenschappelijke naam: Padda oryzivora.
Duits: Reisfink.
Engels: Java Sparrow.
Frans: Padda du riz.

1. DE VEDERSTRUCTUUR VAN DE RIJSTVOGELS.

Het verenkleed van de rijstvogel is in te delen in een drietal groepen.

a: De borstbevedering en het rug- vleugeldek.

b: De buikbevedering.

c: De tekeningdelen.

Daarnaast bevatten de veren van de rug en de buik een geringe blauwstructuur wat het helder grijze rugdek en de paarse waas op de buik tot gevolg heeft.

a: De borstbevedering en het rug- vleugeldek.

De veren van het rug - en vleugeldek als mede van de borst worden voor het grootste deel gekleurd door zwart eumelanine pas als coupes worden gesneden wordt ook roodbruin phaeomelanine aan getroffen.

Bij de wildvorm is de hoeveelheid phaeomelanine beperkt en niet eens in elke coupe zichtbaar. De plaats waar het roodbruine phaeomelanine wordt aangetroffen is rond de kern van de baard en is vrij onregelmatig van concentratie.

Wanneer men op de veer kijkt blijkt de schacht eumelanine te bevatten aan de extalzijde, de voor het oog zichtbare zijde. Aan de topzijde van de schacht is het aantal eumelanine delen per oppervlakte eenheid ongeveer veertig procent richting spoel is deze hoeveelheid veel minder. De baarden laten een overeenkomstig eumelanine bezit zien de extalzijde van de topbaarden is bijna volledig voorzien van eu-melanine terwijl de baarden richting spoelzijde steeds minder eumelanine bevatten. De baarden aan de basis van de veer bevatten aan de schachtkant zelf nauwelijks eumelanine. Analooch aan de baarden zijn de haakjes voorzien van eumelanine. Onder de microscoop gezien bestaat een haakje uit een aantal cellen in deze cellen wordt eumelanine afgezet. De haakjes van het rug-vleugeldek en borstbevedering bevat alleen in de toppen van de cellen een hoeveelheid eumelanine. De haakjes aan de top van de veer laten meer eumelanine eenheden per cel zien als aan de basis van de veer. De haakjes aan de basis van de baarden welke aan de spoelzijde van de veer zitten bevatten in het geheel geen eumelanine. Uit kweekpraktijk blijkt ook een beperkte hoeveel bruin eumelanine in deze bevedering aanwezig. Daarnaast bevatten de veren op de rug en de buik een geringe hoeveelheid blauwstructuur, wat het helder grijze rugdek en de paarse waas op de buik tot gevolg heeft.

3a

b: De buikbevedering.

In de buikbevedering van de wildvorm rijstvogel is het phaeomelanine in grote concentratie aanwezig. Het eumelanine bezit speelt in de kleur van de buikbevedering slechts een bijrol en is met name in de flanken aan te treffen.

Wanneer men de tekening van de buikbevedering bekijkt valt op dat de veer in drie zones is op te delen.

Het topdeel van de veer kan het phaeomelanine deel worden genoemd. In dit deel van de veer zijn de baarden voorzien van een grote concentratie roodbruin phaeomelanine. Aan de top en aan de basis van de baard is de concentratie van het phaeomelanine minder als in het midden deel van de baard.

Over-eenkomstig de concentratie van het phaeomelanine in de baard is ook in elke cel van de baarden het roodbruin phaeomelanine aanwezig. De schacht van de veer is richting top aan de extalzijde, de voor het oog zichtbare deel, voorzien van een beperkte hoeveelheid phaeomelanine richting spoel neemt de hoeveelheid phaeomelanine af.

Het basis deel van de veer is het eumelanine deel van de buikveren. Vanaf het midden van de veer is in de schacht geen phaeomelanine meer aanwezig, zodat een melanine vrij gebied ontstaat. Vervolgens is in de extalzijde van de schacht een beperkte hoeveelheid eumelanine afgezet. De baarden aan de basis van de veer bevatten aan de basis eumelanine welke richting top van de baard afneemt tot vrijwel niets. Daarentegen bevat elke haakje aan de top van de baard in elke cel een hoeveelheid eumelanine terwijl dit richting basis afneemt.

Het midden deel van de buikveren is melanine vrij in zowel de schacht, de baarden als de haakjes. De breedte van deze melanine vrije zone is verantwoordelijk voor de diepte van de buikkleur. In de flanken is de melanine-loze zone smaller en wordt de kleur meer beïnvloed door het eumelanine

Richting aars neemt de melanine concentratie geleidelijk af om uiteindelijk een witte aarsbevedering te tonen. Overeenkomstig de borst-, rugdek- en buikbevedering is een beperkte hoeveelheid bruin eumelanine in deze bevedering aanwezig.

3b

c: De tekeningdelen.

De kleur van de tekening van de wildvorm rijstvogel is zwart, het overgrote deel van het melanine in de bevedering is dan ook zwart eumelanine. De veerschacht is aan de extalzijde vanaf de spoel tot aan de top voorzien van eumelanine aan de spoelzijde blijft dit beperkt tot een twintig procent per oppervlakte eenheid. Richting top van de spoel neemt het eumelanine bezit tot om uiteindelijk bijna de totale oppervlakte te bedekken. De baarden bevatten aan de extalzijde eumelanine waarbij de concentratie aan de baarden van de top van de veer groter is als in de baarden welke zich aan de basis van de veer bevinden. Overeenkomstig de concentratie van het eumelanine in baarden bevatten de haakjes eumelanine dit wil zeggen aan de top is de hoeveelheid eumelanine per oppervlakte eenheid negenprocent of meer terwijl dit aan de basis van de van de veer maar veertig procent is.

Wanneer van deze veertjes een coupe wordt gesneden welke onder microscoop kan worden onderzocht dan blijkt dat er een aantal melanine eenheden zijn welke niet volledig zwart zijn maar een bruine kleur hebben. Gezien het feit dat bij de isabele rijstvogel deze melanine eenheden zichtbaar blijven kan gesteld worden dat dit bruine melanine waarschijnlijk bruin eumelanine is van een andere structuur als het volledig geoxideerde zwarte eumelanine.

2. DE MUTATIES BIJ DE RIJSTVOGELS.

De roodbruin mutatie.

Onder de naam isabel is bij de liefhebbers een kleurmutatie bekend welke in theorie een roodbruin mutatie blijkt te zijn, en zich ook als zo danig gedraagt. Het bewijs hiervan is de kweek van hybriden, welke heeft plaats gevonden, met de Japanse meeuw. Door gebruik te maken van de paring mocca-bruine Japanse meeuw split voor roodbruin maal isabel rijstvogel ontstaat een F1 generatie welke zowel roodbruin als mokkabruin kleurige vogels laat zien. De roodbruin mutatie bij de rijstvogel is als gevolg van de kleur van de hybriden een mutatie welke aangrijpt op het zelfde gen als de roodbruin mutatie bij de Japanse meeuw. De invloed van de roodbruin mutatie op de wildvorm rijstvogel is het belemmeren van het afzetten van zwarte eumelanine staafjes in de bevedering. Door selectieve kweek zal de hoeveelheid phaeomelanine in de bevedering verder kunnen worden uitgebreid, dit zal een warme kleur aan de roodbruine rijstvogel geven. Een extra aspect is de blauwfactor welke door de roodbruin factor niet langer van invloed is op de kleur welke door ons wordt waargenomen.

De borst en het rug- en vleugeldek.

In de borst, rug en vleugeldek heeft dit tot gevolg dat het zwarte eumelanine in de haakjes en de extalzijde van de baard niet meer wordt afgezet. Het phaeomelanine in de kern van de baard kan zich door de afwezigheid van het eumelanine ruimer verspreiden dan bij de wildvorm. De veervelden tonen een lichte bruine kleur welke ontstaat door de kleurloze haakjes en roodbruine haakjes.

De buikbevedering.

Het zwarte eumelanine in de haakjes van de buikbevedering kan niet afgezet worden. De kleur van de buik wordt dan ook alleen bepaald door het phaeomelanine rond de kern van de baarden. Dit phaeomelanine wordt waargenomen zacht bruine kleur.

De tekeningdelen.

In de veren welke de tekeningvelden vertegenwoordigen blijft in zowel de haakjes als in de extalzijde van de baard een minimale hoeveelheid eumelanine aanwezig. Dit eumelanine is echter geen zwart eumelanine maar een onvolledig uit geoxideerde bruin eumelanine. Deze hoeveelheid bruin eumelanine in samenwerking met het roodbruin phaeomelanine in de baarden heeft de bruine kleur van de tekening tot gevolg.

De opaalmutatie.

In 1991 ontstond een mutatie met een zilver grijs rugdek en grijze tekeningdelen. Deze mutatie is vast gelegd door de heer H.J de Vos uit Utrecht en in aanvang pastel is genoemd. Wanneer het gevolg van deze mutatie op de vederstructuur wordt geanalyseerd blijkt dat alle melanine een kwantitatieve reductie heeft ondergaan overeenkomstig de opaalmutatie. De pigmentcellen, melanocyten genoemd, kunnen als gevolg van een genetisch defect hun pigment niet of nauwelijks meer in de veer afzetten. De melanocyt produceert echter wel pigment. Op zeker moment wordt de melanocyt in de

keratine van de groeiende veercel opgenomen. Dit opnemen van melanocyten in de veer gebeurt veelal in de entalzijde (de aan het oog onttrokken zijde) van de veer, wat met name aan de donkere schacht aan de onderzijde van de veer zichtbaar is. Het aantal pigment eenheden per veerdeel is strek afgenomen tot ongeveer veertig procent bij de donkere exemplaren en tot twintig procent bij de lichtere exemplaren. De gevolgen voor de afzonderlijke veervelden zijn als onder omschreven.

De borst en het rug- en vleugeldek.

De beperkte hoeveelheid phaeomelanine rond de kern van de baarden is voor ongeveer zestig procent gereduceerd. De overblijvende hoeveelheid phaeomelanine heeft niet of nauwelijks invloed meer op de kleur van deze veervelden. Het eumelanine in de haakjes en de entalzijde van de baard wordt eveneens met ongeveer zestig procent gereduceerd. Deze resterende eumelanine heeft een helder zilvergrijs rugdek tot gevolg.

De buikbevedering.

Het phaeomelanine wat in de baarden van de buikbevedering van de wildvorm in een grotere concentratie wordt voor ongeveer zestig procent gereduceerd. Het resterende phaeomelanine zal de buikkleur t.o.v. de borst en het rug- en vleugeldek in helderheid beïnvloeden. De hoeveelheid overblijvende eumelanine zorgt samen met dit phaeomelanine voor een zilvergrijze kleur zonder dat deze helder te noemen is.

De tekeningdelen.

De melanine in de baarden en de haakjes van de tekeningdelen reduceert eveneens voor ongeveer zestig procent kwantitatief gereduceerd. Het betreft zowel het zwarte het bruine eumelanine en het roodbruine phaeomelanine. Het phaeomelanine wat a.g.v. de opaalmutatie overblijft heeft niet of nauwelijks nog invloed op de kleur van de tekeningdelen. De resthoeveelheid eumelanine nemen wij waar als een donkergrijze kleur.

De pastelmutatie

Rond 1985 is een echte pastelmutatie opgetreden en vastgelegd door de Hr Mingeroet uit België. Begin jaren 90 is de kweek van deze mutant door de heer Verbakel uit Aerle Rixtel ter hand genomen. Wanneer het gevolg van deze mutatie op de vederstructuur wordt geanalyseerd blijkt dat alle melanine een kwantitatieve reductie heeft ondergaan. Het aantal pigment eenheden per veerdeel is strek afgenomen tot ongeveer veertig procent bij de donkere exemplaren en tot zestig procent bij de lichtere exemplaren.

Een phaeomelanine verhinderende mutatie (De grijsmutatie.)

In de eind tachtiger jaren werd tijdens een tentoonstelling een rijstvogel aangetroffen met een zeer helder grijs rugdek en een grauw grijsbeige buikkleur zonder roze waas. Bij nadere bestudering is vast te stellen dat deze vogel een vederstructuur heeft zonder phaeomelanine. De kleur wordt bepaald door zwart- en bruin eumelanine. Een vederstructuur onderzoek van deze vogel heeft (nog) niet plaats gevonden. Nakweek van deze vogel is onbekend, een standaard omschrijving is dan ook nog niet aan de orde.

Betreffende grijs "mutatie" geeft aanleiding de ongemuteerde vorm niet grijs maar wildvorm te noemen en zal als zodanig ook in de standaard omschreven worden.

Een eumelanine verhinderende mutatie (De agaat mutatie.)

In 1993 is in midden Italië een rijstvogel aangetroffen welke bij nadere bestudering een vogel blijkt te zijn welke herkenbaar is als agaat. Het zwarte eumelanine wordt kwantitatief gereduceerd terwijl het phaeomelanine onaangetaast blijft. Wat wordt waargenomen is een rijstvogel met donkerbruine tekeningdelen en een mat grijs rugdek zonder blauwe waas. De kleur van de buik is beigegeel. Een vederstructuur onderzoek van deze vogel heeft (nog) niet plaats gevonden. De eerste experimentele kweek in Nederland is dit jaar gestart, een standaard omschrijving is dan ook nog niet aan de orde.

De bont mutatie.

Bij rijstvogels is reeds sinds jaar en dag de bont mutatie bekend. Deze mutatie is in het algemeen waar te nemen door witte vleugelpennen en witte veertjes op de kop en onder de snavel. Plaatselijk wordt een totale verhindering van melanine oxidatie door de bontfactor veroorzaakt. Vogels welke aan de algemene keurtechnische omschrijving van de bontmutatie kunnen voldoen komen nauwelijks of nooit voor. Veel meer wordt de bontfactor dan lastig en negatief ervaren. De bontmutatie bij de rijstvogel wordt dan ook niet gezien als een verrijking van het kleurslagenbestand en wordt dan ook niet in standaardvorm omschreven.

De wit mutatie.

Reeds in 1876 werd in de natuur een witte rijstvogel onttrokken. In de totale bevedering van de rijstvogel wordt de melanine oxidatie verhinderd, het gevolg is een witte vogel zonder enige pigment aanslag.

De vogel in het bezit van overmelaninsatie.

In de vogelliteratuur wordt meerdere malen melding gemaakt van vogels met een volledig zwarte kop en soms zelfs een zwartgrijze buik. In alle gevallen bleek er hier spraken te zijn van overmelaninsatie. Oorzaken van dit verschijnsel kunnen onder meer eenzijdige voedsel opname, onvoldoende licht of het gevolg van medicijn toediening zijn. Wanneer de vogels in goede conditie een rui ondergaan blijkt het oorspronkelijke veerkleed weer hersteld te zijn. Vogels in het bezit van overmelaninsatie hebben een hoge kijkwaarde maar worden omdat het afwijkende verenkleed niet erfelijk is vast te leggen niet in de standaardomschrijving opgenomen.

3. KLEURVERERVING VAN DE RIJSTVOGEL MUTATIES.

Voor een uitgebreide behandeling van de regels van de erfelijkheidsleer wordt verwezen naar de het werkje " algemene erfelijkheidsleer" verkrijgbaar op het bondsbureau.

Autosomaal recessief verervende mutaties.

Roodbruin : r (Isabel genoemd.)
Totale verhindering oxidatie van zwarte eumelanine.

Opaal : op (H.J. de Vos mutatie.)
Kwantitatieve reductie van eu- en phaeomelanine.

Agaat: ag
Kwantitatieve reductie van het zwarte eumelanine.

Wit : w
Totale verhindering melanine oxidatie.

Autosomaal dominant verervende mutaties.

Bont : Db.
Plaatselijke verhindering melanine oxidatie.

Geslachtgebonden en recessief verervende mutaties

Pastel: p (Migeroot / Verbakel mutatie)
Kwantitatieve reductie van eu- en phaeomelanine.

Mutaties met van niet bekende vererving.

Grijs: --
Totale verhindering van phaeomelanine oxidatie.

de volledige formule voor een wildkleur rijstvogel met daarin alle nu bekende factoren ziet er als volgt uit:

	xp r+ op+ w+ ag+ Db+
Voor de man	----- xp r+ op+ w+ ag+ Db+
	xp r+ op+ w+ ag+ Db+
Voor de pop	----- y r+ op+ w+ ag+ Db+

Opmerking t.a.v. de witmutatie.

De juiste verervingwijze van de wit mutatie brengt bij veel mensen vraagtekens voort. Om toch te probe-ren de verervingwijze duidelijk te krijgen is middels een enquête in het maandorgaan van de N.B.v.V. een aantal vragen gesteld aan de Nederlandse rijstvogelkwekers. Deze vragen waren er op gericht om antwoorden te krijgen omtrent kweekuitkomsten. Voor zover de werkgroep Lonchura nu kan bepalen is de verervingwijze van de wit mutatie autosomaal en recessief. Duidelijk is dat erg veel witte rijstvogels in het bezit zijn van de bontmutatie (een plaatselijke verhindering van de melanine oxidatie) Deze bontfactor is bij een witte rijstvogel niet te zien. (Een witte vogel kan niet witter als wit zijn.) Bij de paring van dergelijke witte aan grijze of bonte rijstvogels speelt deze bontfactor mee. Naast de melanine oxidatie verhinderende bontfactor bezitten veel witte rijstvogels ook noch een

bontfactor welke als een plaatselijke onvolledig werkende witfactor is te benoemen. Deze witte rijstvogels vallen onder meer op door het hebben van grijze of bruine vleugelpennen. Tenslotte is de witfactor ook onderhevig aan een hormoonwerking. Veel witte rijstvogels worden geboren met een rest pigmentatie in het rugdek. Deze pigmentatie verdwijnt bij het ouder worden. Bij herhaalde paring van wit aan wit zal deze rest pigmentatie in het rugdek in het nest steeds minder worden en in een aantal gevallen zelfs verdwijnen. Nadelig van deze doorgevoerde wit maal wit kweek is het kleiner worden van de witte rijstvogel.

4. FYSIEKE STANDAARD VAN DE RIJSTVOGEL.

Formaat:

De ideale rijstvogel moet een forse indruk maken , en moet minimaal 15 cm lang zijn gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. Het formaat dient een harmonisch geheel te vormen met het type van de vogel.

Model:

Het type van de rijstvogel is robuust , waarbij de onderlinge lichaamsverhoudingen niet storend op elkaar mogen inwerken. Van opzij gezien moet de borst-buik lijn vanaf de keel tot aan de onderstaartdekveren van voldoende volume te zijn een regelmatig gebogen. De rug moet vanaf de kop, welke iets opgericht gedragen wordt, tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn vormen. Van voren gezien dient de borst vol en goed rond te zijn maar niet vet. In het achterlichaam mag de rijstvogel niet de indruk maken uitgezakt te zijn. De kop moet een regelmatig gebogen lijn vormen, met oog centraal t.o.v. de schedel. Bij negatieve kweekselectie zal samen met een platte schedel en een onnatuurlijke grote snavel de kop erg storend werken. Deze afwijking is ernstig en erfelijk.

Houding:

De rijstvogel dient rustig op stok te zitten. Het lichaam dient los van de stok te blijven, het doorzakken op de poten is fout. De vleugels dienen strak langs de romp gedragen te worden waarbij de vleugelpunten sluiten op de stuit.

Conditie:

Voor de rijstvogel , welke als soort weinig foutbronnen heeft, is een goede conditie een eerste vereiste. Wanneer de rijstvogel niet in goede conditie verkeerd komt deze niet in aanmerking voor een hoge pun-ten waardering.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen dienen op een natuurlijke wijze stevig om de stok te klemmen, waarvan drie tenen naar voren en een naar achter. Veelvuldig worden rijstvogels ter keuring aangeboden met een geschubd loopbeen of te lange nagels. Op beide afwijkingen dient streng gelet te worden.

Snavel:

De snavel is voor de soort fors maar mag niet overdreven groot worden. Onder en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten, en onbeschadigd te zijn. De lijn bovensnavel-schedel dient een vloeiend verloop te hebben. Soms komt het voor dat de snavel van de pop iets fijner van model is als die van de man.

Bevedering:

Een onbeschadigd verenpak dient bij een rijstvogel strak en aan een gesloten gedragen te worden zonder beschadigingen. Door onvoldoende training in de tentoonstellingskooi zal de rijstvogel onrustig worden en de veerstructuur van de staart beschadigen.

Kleur, tekening:

In de standaard omschrijving wordt per kleurslag en per veerveld de kleur en tekening van rijstvogel beschreven. In alle gevallen dient de kleur een goede helderheid en regelmaat te tonen, terwijl de tekening prominent en scherp moet zijn. Wanneer rijstvogels ter keuring worden aangeboden welke nog niet op kleur zijn komt dit tot uitdrukking in bruine aanslag op rug- en vleugeldekk en bruine vlekken in het tekeningpatroon van de kop. Veelvuldig is bij de rijstvogels een bontfactor in het geding, het gevolg zijn witte vleugelpennen en bontvorming in de keel. Op deze bontvorming dient dan ook streng gelet te worden. Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn als bij de man hetzelfde geldt voor de ooglidrand.

DE KOPTEKENING VAN DE RIJSTVOGEL.

Het tekeningpatroon van de kop is vastgelegd in diverse tekening onderdelen, te herkennen zijn bovenkoptekening, oogstreep, snavelstreep, keelvlak, wangvlak en de wangstreep, te weten.

Bovenkoptekening:

De bovenkoptekening loopt vanaf de inplant van de bovensnavel over de voor- en achterschedel tot in de nek en vormt een geheel met de teugel. In de nek is de afscheiding met het rugdek regelmatig en scherp.

De oogstreep:

Aansluitend op de bovenkoptekening begint aan de achterzijde onder het oog de oogstreep. De oogstreep loopt onder langs het oog en de teugel, waarmee het een geheel vormt, richting snavelbasis. Aan de onderzijde van het oog is de oogstreep minimaal doch scherp en regelmatig aanwezig.

De snavelstreep:

De snavelstreep loopt langs de zijkant van de ondersnavel en is scherp en regelmatig aanwezig. Aan de bovenzijde gaat de snavelstreep over in de oogstreep, aan de onderzijde grenst de snavelstreep aan de keelvlak.

De keelvlak:

Vanaf de basis van de ondersnavel loopt de keelvlak tot aan de onderzijde van de keel. De overgang van de keel en borst is scherp en regelmatig. Aan de zijkanten grenst de keelvlak aan de wangvlak.

De wangvlak:

De wangvlak loopt vanaf de snavelstreep en zijkant van de keel richting wang. Aan de bovenkant wordt de wangvlak begrensd door de oogstreep. Vanaf de achterzijde van de oogstreep loopt de wangvlak met de bovenkoptekening mee richting wangstreep. Alle begrenzingen van de wangvlak zijn regelmatig gebogen en scherp van aftekening.

De wangstreep.

Langs de onderzijde van de wangvlak loopt de wangstreep. De wangstreep loopt in een regelmatig gebogen lijn van de onderzijde van de keelvlak tot aan de achterzijde van de wangvlak en bovenkoptekening. Aan de onderzijde vormt de wangstreep een regelmatige en scherpe afscheiding. De wangstreep bestaat uit veren welke deel uitmaken van de rand van de wangvlak zo'n veer is dan ook wit en bevat alleen aan de top een zwarte rand. De zwarte rand vormt de wangstreep.

5. BESCHRIJVING VAN DE KLEURSLAGEN.

RIJSTVOGEL WILDKLEUR.

KLEUR-EN TEKENINGSOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep, diep egaal zwart.

Wangvlak, egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafschieding in de nek is het rug en vleugeldek inclusief de armpennen helder grijs. Handpennen donkergrijs.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zwart.

Staat:

Zwart.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is helder grijs. De buik, flanken en de broekbevedering zijn grauwebeige met een paarse waas. De kleurafschieding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en onderstaartdekveren zijn wit echter niet zo helder dan de wangvlak en vormt een vloeiende kleur overgang met de buikkleur.

Ogen:

Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De ooglidrand is rood bij de man, bij de pop is deze lidrand iets lichter van kleur.

Snavel:

Zowel de boven als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring, tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Het rugdek en de borst dienen egaal van kleur te zijn. De vleugel-pennen mogen geen bruin tonen. De wangvlak moet helder wit van kleur zijn. Een veel voorkomende fout is bontvorming bij de ondersnavel (keel) en bonte vleugelpennen. Ook het formaat is van groot belang, door de massale kweek kan het formaat terug lopen. De aanwezige tekening dient een regelmatig en scherp verloop te hebben. Wanneer de wangstreep breder wordt zal deze vaak iets minder scherp aan de onderzijde zijn hoewel enige tolerantie op zijn plaats is gaat de voorkeur uit naar scherpe wangstreep

RIJSTVOGEL ISABEL.

KLEUR EN TEKENINGOMSCHRIJVING

Kop keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep, egaal bruin.

Wangvlak, egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafschieding in de nek is het rug en vleugeldek inclusief de armpennen warm beige. Handpennen donker warm beige.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Donker bruin .

Staat:

Donker bruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is warm bruin. De buik, flanken en de broekbevedering zijn zo diep mogelijk warm beigebruin. De kleurafschieding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en onderstaartdekveren zijn wit echter niet zo helder als de wangvlak en vormt een vloeiende kleur overgang met de buikkleur. Als je Beige omschrijft, omschrijf je eigenlijk de lichtere vorm (schilders praten over zandkleurig bruin)

Ogen:

Bruin, een lichtere kleur is toegestaan. De ooglidrand is rood bij de man, bij de pop is deze lidrand iets lichter van kleur.

Snavel:

Zowel de boven als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring, tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moet zo egaal mogelijk van kleur zijn. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken, hoewel een egale kleur van belang is, is het goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop, een keel welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop heeft de voorkeur. Dit zal echter moeilijk te realiseren zijn daar de keelbevedering van een andere structuur is dan de kopbevedering. In het algemeen zal de man wat dieper en warmer van kleur zijn als de pop, tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. De wangstreep zal bij de isabel rijstvogel vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm, de voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkerdere veervelden in de pennen, vleugelbocht c.q. rug en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst, veelal zien we langgerekte vogels. Ook het formaat is van groot belang. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

RIJSTVOGEL PASTEL WILDKLEUR.

KLEUR EN TEKENINGOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep, donker egaal grijs.

Wangvlak, egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafschieding in de nek is het rug en vleugeldek inclusief de armpennen licht loodgrijs. Handpennen loodgrijs.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Donker grijs minimaal lichter dan de kop .

Staat:

Grijs met donker grijze zoom.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is licht loodgrijs. De buik, flanken en de broekbevedering zijn beige met een licht paarse waas. De kleurafschieding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en onderstaartdekveren zijn wit echter niet zo helder als de wangvlak en vormt een vloeiende kleur overgang met de buikkleur.

Ogen:

Donkerbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De ooglidrand is rood bij de man, bij de pop is deze lidrand iets lichter van kleur.

Snavel:

Zowel de boven als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Bij de pop kan de snavel iets lichter van kleur zijn, evenals de oogring, tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moet zo egaal mogelijk van kleur zijn zonder bruine aanslag. Bruine aanslag in de handpennen wijst op een onvolledig doorgekleurde vogel. De kopkleur maar vooral de staartkleur is moeilijk egaal te kweken, hoewel een egale kleur van belang is, is het goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. De bovenstaartdekveren tonen enige omzoming, egaal gekleurde bovenstaartdekveren hebben echter de voorkeur. Vaak zal de kleur van bovenkoptekening enige bruine waas tonen. Het streven dient echter

een zuiver donker grijze kleur te zijn vrij van bruine aanslag het is goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop, een keel welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop heeft de voorkeur. De wangstreep zal bij de pastel rijstvogel vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm, de voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep. Bij jonge vogels zien we dikwijls donkerdere veervelden in de pennen, vleugelbocht c.q. rug en vleugeldek. Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst, veelal zien we langgerekte vogels. Ook het formaat is van groot belang. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

RIJSTVOGEL PASTEL ISABEL.

KLEUR EN TEKENINGOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep, egaal warm cremebruin.

Wangvlak, egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafscheiding in de nek is het rug en vleugeldek inclusief de armpennen beige. Handpennen beige.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Donker Bruin .

Staat:

Donker Bruin.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is lichtbeige. De buik, flanken en de broekbevedering zijn warm beigebruin. De kleurafscheiding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en onderstaartdekveren zijn wit echter niet zo helder als de wangvlak en vormt een vloeiende kleur overgang met de buikkleur.

Ogen:

Roodbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De ooglidrand is rood bij de man, bij de pop is deze lidrand iets lichter van kleur.

Snavel:

Zowel de boven als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Deze mutatie combinatie bevindt zich in een nog zeer experimenteel stadium. Er zijn bij het schrijven van de standaard nog nauwelijks kweekresultaten als referentiebron beschikbaar. De standaard dient dan ook gezien te worden als een kweek- en keuraanwijzing voor de liefhebbers. Het is van belang dat mutatiecombinaties goed herkenbaar zijn. Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een beige ogende kleurslag. Door de roodbruin factor zal de buikkleur niet worden beïnvloed de blauwfactor en donkerder van kleur zijn dan het rug-, vleugeldek en de borst. Een grijs ogende was in de bevedering is fout.

Bij de pop kan de snavel evenals de oogring, iets lichter van kleur zijn, tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden.

De wangstreep zal bij de pastel isabel rijstvogel vrijwel niet zichtbaar aanwezig zijn door het opleken van het aanwezige bruine eumelanine door de pastelfactor in samenwerking met de roodbruin factor. Hierdoor is de wangstreep vaak wat minder breed zijn dan bij wildvorm, de voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep. De wangstreep bestaat immers grotendeels uit zwart eumelanine.

Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de bruine kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst, veelal zien we langgerekte vogels. Ook het formaat is van groot belang. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

RIJSTVOGEL OPAAL WILDKLEUR.

KLEUR EN TEKENINGOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep, egaal helder grijs, voorzien van een lichte hamertekening.

Wangvlak, egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafdeling in de nek is het rug en vleugeldek inclusief de armpennen egaal zilvergrijs. Handpennen donker zilvergrijs, een nuance donkerder dan de armpennen.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Helder grijs iets lichter dan de kop, voorzien met een lichte hamertekening.

Staat:

Helder grijs, voorzien van een lichte hamertekening.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is helder zilvergrijs met een blauwe was. De buik, flanken en de broekbevedering zijn crème met een licht lila was. De kleurafdeling tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en onderstaartdekveren zijn wit echter niet zo helder als de wangvlak en vormt een vloeiende kleur overgang met de buikkleur.

Ogen:

Bruin, een lichtere kleur is toegestaan. De ooglidrand is rood bij de man, bij de pop is deze lidrand iets lichter van kleur.

Snavel:

Zowel de boven als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Bij de pop kan de snavel evenals de oogring iets lichter van kleur zijn, tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden. Zowel de borst als het rug- en vleugeldek moet zo egaal mogelijk van kleur zijn, met name voor het rugdek is dit een eerste vereiste. De kopkleur is moeilijk egaal te kweken, hoewel een egale kleur van belang is, is het goed voor alsnog hier enige clementie te tonen. Naast deze egaalheid van kleur toont de kopkleur enige hamertekening deze exemplaren zijn het diepst van kleur. De keel zal in veel gevallen iets lichter van kleur zijn als de bovenkop, Een keel welke dezelfde kleur heeft als de bovenkop heeft de voorkeur. De wangstreep dient van dezelfde prominentie en scherpheid als die van de wildkleur te zijn, nochtans is enige clementie vereist. In het algemeen zullen poppen iets minder diep van kleur zijn dan de mannen, tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden.

Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst, veelal zien we langgerekte vogels. Ook het formaat is van groot belang. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

RIJSTVOGEL OPAAL ISABEL.

KLEUR EN TEKENINGOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep, egaal crème met een grijze was.

Wangvlak, egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafdeling in de nek is het rug en vleugeldek inclusief de armpennen helder crème wit. Handpennen crème wit met een licht zilvergrijze was.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zilvergrijs met een Crème was.

Staat:

Zilvergrijs met een Crème was

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is helder crème wit met een licht zilvergrijze waas. De buik, flanken en de broekbevedering zijn licht beige. De kleurafschieding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en onderstaartdekveren zijn wit echter niet zo helder dan de wangvlek en vormt een vloeiende kleur overgang met de buikkleur.

Ogen:

Roodbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De ooglidrand is rood bij de man, bij de pop is deze lidrand iets lichter van kleur.

Snavel:

Zowel de boven als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Deze mutatie combinatie bevindt zich in een relatief experimenteel stadium. De standaard dient dan ook gezien te worden als een kweek- en keuraanwijzing voor de liefhebbers hoewel dit in mindere mate geldt dan voor de mutatie combinatie pastel isabel. Het is van belang dat mutatiecombinaties goed herkenbaar zijn. Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een crème ogende kleurslag die door de opaalfactor is overgoten met een licht zilvergrijze waas. De opaal mutatie zorgt voor een aanmerkelijk sterkere reductie van de melanine dan de pastelfactor Daar waar de mutatiecombinatie pastel isabel een lichtbeige ogende kleurslag is, is de opaal isabel een crème met een licht zilvergrijze waas ogende kleurslag die een zilvergrijze staart met crème waas heeft. Door de roodbruin factor zal in de buikkleur de blauwfactor worden beïnvloed en crème van kleur zijn, donkerder dan het rug-, vleugeldek en de borst. Bij de pop kan de snavel evenals de oogring iets lichter van kleur zijn, tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden.

De wangstreep zal bij de opaal isabel rijstvogel vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm , de voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep.

Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst, veelal zien we langgerekte vogels. Ook het formaat is van groot belang. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

RIJSTVOGEL OPAAL PASTEL.

KLEUR EN TEKENINGOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep, egaal helder licht grijs voorzien van een licht blauwe waas. Wangvlek, egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafschieding in de nek is het rug en vleugeldek inclusief de armpennen licht zilvergrijs. Handpennen zilvergrijs.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Licht grijs iets lichter dan de kop .

Staat:

Helder licht grijs.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is licht zilvergrijs. De buik, flanken en de broekbevedering zijn licht creme met een iets roze waas. De kleurafschieding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en onderstaartdekveren zijn wit echter niet zo helder als de wangvlek en vormt een vloeiende kleur overgang met de buikkleur.

Ogen:

Bruin, een lichtere kleur is toegestaan. De ooglidrand is rood bij de man , bij de pop is deze lidrand iets lichter van kleur.

Snavel:

Zowel de boven als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis , uitlopend tot hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Deze mutatie combinatie bevindt zich in een relatief experimenteel stadium. De standaard dient dan ook gezien te worden als een kweek- en keuraanwijzing voor de liefhebbers hoewel dit in mindere mate geldt dan voor de mutatie combinatie pastel isabel. Het is van belang dat mutatiecombinaties goed herkenbaar zijn. Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als licht zilver grijs met een blauwe waas overgoten ogende kleurslag. De opaal mutatie zorgt voor een aanmerkelijk sterkere reductie van de melanine welke door de reductie van de pastefactor nog een versterkt wordt Daar waar de mutatiecombinatie pastel isabel een lichtbeige ogende kleurslag is, en opaal isabel een lichter gekleurde crème ogende kleurslag die overgoten is met een licht zilveren waas, is de pastel opaal een kleurslag zonder enige crème dan wel beige waas. De buikkleur wordt beïnvloed door de blauwfactor. Het is daarom van belang dat enige roodbruin phaeomelanine in de buikbevedering aanwezig is. Hierdoor ontstaat de roze waas welke naast de licht zilver grijs ogende totaal kleur kenmerkend is voor de pastel opaal kleurslag. Een witte buik dient dan ook als fout gezien te worden.

Bij de pop kan de snavel evenals de oogring iets lichter van kleur zijn, tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden.

De wangstreep zal bij de pastel opaal rijstvogel vaak wat minder breed zijn als bij wildvorm , de voorkeur gaat echter uit naar een scherpe voldoende brede wangstreep.(kopaftekening oogt wat minder prominent door de pastel en de aanwezige opaalfactor maar is wel degelijk aanwezig)

Veel voorkomende fouten zijn, bonte veervelden bij de ondersnavel (kin) en bonte vleugelpennen. Ook bontvorming in de kopkleur komt voor. Bontvorming valt door de lichtere kleuren echter nauwelijks op. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst, veelal zien we langgerekte vogels. Ook het formaat is van groot belang. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

RIJSTVOGEL OPAAL PASTEL ISABEL.

KLEUR EN TEKENINGOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep, egaal helder licht roomkleurig crème Wangvlak, egaal zuiver wit.

Rug- en vleugeldek:

Vanaf de scherpe en regelmatige kleurafscheiding in de nek is het rug en vleugeldek inclusief de armpennen licht crème. Handpennen licht crème wit

Stuit en bovenstaartdekveren:

Zilvergrijs met een licht crème waas

Staat:

Helder licht zilvergrijs. met een crème waas

Borst, buik en onderstaartdekveren:

De borst is licht crèmewit. De buik, flanken en de broekbevedering zijn licht crème met een beige waas. De kleurafscheiding tussen de borst en de buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht. De aars en onderstaartdekveren zijn wit echter niet zo helder dan de wangvlak en vormt een vloeiende kleur overgang met de buikkleur.

Ogen:

Roodbruin, een lichtere kleur is toegestaan. De ooglidrand is rood bij de man, bij de pop is deze lidrand iets lichter van kleur.

Snavel:

Zowel de boven als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis , uitlopend tot hoornkleurige snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna hoornkleurig.

Poten en nagels:

Vleeskleurig, nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Deze mutatie combinatie bevindt zich in een nog zeer experimenteel stadium. De standaard dient dan ook gezien te worden als een kweek- en keuraanwijzing voor de liefhebbers. Het is van belang dat mutatiecombinaties goed herkenbaar zijn. Deze mutatiecombinatie onderscheidt zich als een licht crème overgoten ogende kleurslag. De opaal mutatie zorgt voor een aanmerkelijk sterkere reductie van de melanine welke door de reductie van de pastefactor nog eens versterkt wordt waardoor de crème waas in de koptekening verdwijnt en er een licht roomkleurige koptekening ontstaat. Daar waar de mutatiecombinatie pastel isabel een lichtbeige ogende kleurslag is, en opaal isabel een lichter gekleurde crème ogende kleurslag die overgoten is met een licht zilveren waas. De buikkleur wordt niet beïnvloed door de blauwfactor. Het is daarom van belang dat er enig roodbruin phaeomelanine in

de buikbevedering aanwezig is. Hierdoor ontstaat de beige waas welke naast de licht crème wit ogende totaal kleur kenmerkend is voor de opaal pastel isabel kleurslag. Een witte buik dient dan ook als fout gezien te worden.

Bij de pop kan de snavel evenals de oogring iets lichter van kleur zijn, tijdens de keuring wordt hier echter geen rekening mee gehouden.

De wangstreep zal bij de opaal pastel isabel rijstvogel vaak nauwelijks zichtbaar aanwezig zijn door het opleken van het aanwezige bruine eumelanine door de pastelfactor in samenwerking met opaal en de roodbruin factor dus is het goed voorlopig enige clementie te tonen.

Veel voorkomende fouten zijn, te licht van kleur door de combinatie van alle opleek factoren en men van te licht gekleurde vogels is opgestart om deze combinatie te creëren. Bij het model dienen we vooral te letten op de breedte van de borst, veelal zien we langgerekte vogels. Ook het formaat is van groot belang. De aanwezige tekening dient een scherp en regelmatig verloop te hebben.

RIJSTVOGEL WIT.

KLEUR EN TEKENINGOMSCHRIJVING:

Kop keel en nek:

Bovenkoptekening, teugel, snavelstreep, keelvlak en wangstreep:Helder wit

Wangvlak:Helder wit.

Rug- en vleugeldek:

Helder wit.

Stuit en bovenstaartdekveren:

Helder wit.

Staart:

Helder wit.

Borst, buik en onderstaartdekveren:

Helder wit.

Ogen:

Roodbruin, een lichter kleur is toegestaan. De ooglidrand is rood bij de man bij de pop is deze iets lichter van kleur

Snavel:

Zowel de boven als ondersnavel zijn roze-rood aan de basis, uitlopend tot hoornkleurig bij snavelpunt. De snijranden van de onder- en bovensnavel zijn bijna kleurloos.

Poten en nagels:

Vleeskleurig nagels hoornkleurig.

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

De witte rijstvogel moet zuiver wit zijn zonder de minste bontvorming . Bonte veervelden moeten we dan ook streng bestraffen in de rubriek kleur De witte rijstvogel wordt gekeurd in schaal 2. De wang zal door de vederstructuur enigszins aftekenen

OVERZICHT RIJSTVOGELS:

Kleurslagen rijstvogels.	Wildkleur	Isabel	Pastel wildkleur	Pastel isabel	Opaal wildkleur	Opaal isabel
Bovenkoptekening, teugel, snavel-streep, keelvlak en wangstreep.	Diep egaal zwart	Egaal bruin	Donker egaal grijs	Egaal warm cremebruin	Egaal helder grijs met hamertekening	Egaal helder grijs met hamertekening
Wangvlak.	Egaal zuiver wit	Egaal zuiver wit	Egaal zuiver wit	Egaal zuiver wit	Egaal zuiver wit	Egaal zuiver wit
Rug-, vleugeldek en armpennen	Helder grijs	Warm beige	Licht loodgrijs	Beige	Helder zilvergrijs	Helder zilvergrijs
	De kleur van het rugdek vormt een sterke kleurscheiding					

	met de kleur van de bovenkoptekeningen.					
Handpennen	Donker grijs	donker warm beige	Loodgrijs	Beige	donker zilver grijs, een nuance donkerder dan de armpennen	Cr zil
Stuit en bovenstaartdekveren	Zwart	Donker bruin	Donker grijs minimaal lichter dan de kop	Donker bruin	Helder grijs iets met hamertekening maar lichter dan de kop	Lic m
Staart	Zwart	Donker bruin	Grijs met donkere grijze zoom	Donker bruin	Helder grijs met hamertekening	Lic m
Borst	Helder grijs	Warm beigebruin	Licht loodgrijs	Licht beige	Helder zilvergrijs met blauwe waas	He wi zil
	De afscheiding tussen borst en buik is scherp en regelmatig en verloopt middels een lijn ongeveer een centimeter onder de lijn, welke loopt van vleugelbocht tot vleugelbocht.					
Buik, flanken en broekbevedering	Grauwbeige met een paarse waas	Zo diep mogelijk warm beigebruin	Beige met licht paarse waas	Warm beigebruin	Creme met een lichte lila waas	Lic
Aars en Onderstaartdekveren	Wit De aars en onderstaartdekveren vormen een vloeiende kleurovergang met de buik. De aars is niet zo helder wit als de wangvlek.	Wit	Wit	Wit	Wit	W
Ogen	Donkerbruin	Bruin	Donkerbruin	Roodbruin	Bruin	Rc
Ooglidrand	Rood. De ooglidrand van de pop mag iets lichter zijn dan bij de man.	Rood	Rood.	Rood	Rood	Rc
Onderbovensnavel.	Roze-rood / hoornkleurig De snavel is roze-rood aan de basis uitlopend tot een	Roze-rood / hoornkleurig	Roze-rood / hoornkleurig	Roze-rood / hoornkleurig	Roze-rood / hoornkleurig	Rc hc

	hoornkleurige snavelpunt. De snijranden zijn bijna hoornkleurig.					
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vleeskleurig	Vl.
Nagels	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hoornkleurig	Hoornkleurig.	Hoornkleurig.	Hc